

دەولەتى ئىسلامى

بەلگەكان لەسەر حوكمى دۆستايەتيکردنى موشىرىكان

شىيخ

سليمان كورى عبد الله
كورى محمد كورى عبد الوهاب

رحمهم الله

وهرگيرانى

ئارى عبد الرحمن

بەلگەكان لەسەر حوكمى دۆستايەتيکردنى موشىرىكان

شىخ

سليمان كورى عبد الله
كورى محمد كورى عبد الوهاب
(رحمهم الله)

سالى ۱۲۳۳ كۆچى وهفاتي كردوو

وهرگيرانى: ئارى عبد الرحمن

مكتبة الهمّة

الدولة الإسلامية
خلافة على منهاج النبوة

چاپی یه که م
چاپخانه کانی دهولته تی ئیسلامی

ذوالحجّة ۱۴۳۶ هـ

پیشہ کی وہرگیپر

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، صلوات الله وسلامه عليه وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، أما بعد:

پیشہ وا أبو محمد البغوي رحمه الله له تهفسیری ثایه تی 22 ی سورہ تی المجادلة فہرموویہ تی: (أَخْبَرَ أَنَّ إِيْمَانَ الْمُؤْمِنِينَ يَفْسُدُ بِمُؤَادَّةِ الْكَافِرِينَ وَأَنَّ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا لَا يُؤَالِي مَنْ كَفَرَ، وَإِنْ كَانَ مِنْ عَشِيرَتِهِ) ۱.ھ

واته: "الله تعالیٰ ھه والی داوه که باوہری ئیمانداران تیکده چیت و نامینیت به دوستایه تی کردنی کافران، وه ئه و که سه ش که ئیمانداره دوستایه تی و مولاتی ئه و که سانه ناکات که کوفریان کردووه (کافرن)، ئه گهرچی له هوز و عه شیرته که ی خوشی بیت".

ھه ر که سیکیش بونی په یامی ئیسلامی کرد بیت و ته وحیدی ناسیبیت ئه وه ده زانیت که یه کیك له توندترین کۆله که کانی دینی ئیسلام بریتیه له دوستایه تیکردنی ئیمانداران و دوژمنایه تیکردنی کافران (الولاء والبراء)، شتیکی پروون و ئاشکراشه که له ئیستادا ئه م بیروباوهره به ته واوی وازی لی هینراوه و پیچه وانه کراوته وه، بیروباوهریک که قورئان و فهرمووده پرپه تی له به لگه و دهق دهرباره ی؛ که چی هیچ کاریگهریه کی له ئهرزی واقیعدا نابینریت مه گهر به ده گمه ن نه بیت، هه لگرانی ئه م بیروباوهره ش به ته واوی نامۆ بوون و له هه موو

لایہ کہ وہ تہنگیان پئے ہہ لچنراوہ (واللہ المستعان)، ہہر بویہ واجبہ لہ سہر
 ہہ موو موہ حیدیک کہ بہ پئی توانای خوئی ہہ لسیّت بہ بلاوکردنہ وہی ئەم
 بیروباوہرہ پاکہ و پروون کردنہ وہی بۆ خەلک و تیگہ یاندنیان لہم بنچینہ یہ و
 ہہ وڵدان بۆ گێرآنہ وہیان بۆ ہہ لویستی راستہ قینہی دینی ئیسلام بہ رامبہر بہ
 کافر و موشریکان، بہ تایبہت دوای داہینانی چہ ندہا بیر و بۆچوونی رازاوہ لہ
 پرووکەش و بۆگەن لہ ناخ و ناوہرۆک کہ بوونہ تہ ہوی نہ ہیشتنی دۆستایہتی و
 دوژمنایہتی (الولاء والبراء) لہ دئی موسلمانان و ہہ وڵدان بۆ ریشہ کیّش کردنی؛
 وہ کو "ئازادی" "پیکہ وہ ژیان" "مرۆقایہتی".... ہتد لہم بیروباوہرہ پیس و پۆخلانہ
 کہ وای کردوہ خەلک دۆستایہتی کردنی کافر و بئ باوہران بہ شتیکی رازاوہ
 بزانی، لہ وہش خراپتر بیدہنہ پال دینی ئیسلام و وایدابنئ کہ شتیکی چاک
 دہ کەن ولا حول ولا قوۃ إلا باللہ.

لہم پە یامہ شدا شیخی پایہ بہرز و زانی بہ کردہ وہ سلیمان بن عبد اللہ ۲۱
 بہ لگہی ہیناوہ تہ وہ لہ سہر حەرّام بوونی دۆستایہتی کردنی کافران و کافر بوونی
 ہہر کەسیک کہ ئەم شتہ ئەنجام بدات، وہ لہ گەل ہہر بہ لگہ یہ کدا
 پروونکردنہ وہ یہ کی جوانی لہ سہر داوہ و چہ سپاندوویہتی، پیمان وایہ ہہر
 کەسیک بیخوینیتہ وہ ئەوہ ہیچ بیانوویہ کی نامینیت و حوججہی پە یامی
 بہ سہردا بہرپاکراوہ لہم مەسەلە یەدا، لہ اللہ تعالی داواکارین لئی قبول بکات و
 پاداشتی بداتہ وہ، ہہر وہا لہ ئیمہ شی وەر بگریّت و نییہ تمان تہ نہا بۆ خوئی پاک
 بکاتہ وہ، وہ بیکاتہ مایہی سود بۆ موسلمانان و بۆ ہہر کەسیکیش کہ
 دہ بخوینیتہ وہ، واللہ المستعان وعلیہ التکلان.

پیشہ کی [کتیبخانہ ی ہیممہ]

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما

بعد:

بہ راستی دوستایہ تی و دوژمنایہ تی (الولاء والبراء) لہ گہورہ ترین بنچینہ کانی دین و جیگہ ترین بنہ ماکانی ئیسلامہ، تہ وحیدی بہندہ کانیش نایہ تہ دی تہ نہا بہ دوستایہ تی لہ پیناؤ اللہ و دوژمنایہ تی لہ پیناؤ اللہ نہ بیّت، ہہروہا بہ خوشہ ویستی لہ پیناؤ اللہ و رق لیبوونہوہ لہ پیناؤ اللہ، جا ئہہلی ئیسلامی خوشدہویّت و پشتیوانی و دوستایہ تیان دہکات، ہہروہا دوژمنایہ تی ئہہلی شیرک (ہاوہ لپہ یداکہ ران) دہکات و رقی لییان دہبیّتہوہ و جہاد دہکات لہ دژیان و بہ رائہ تیان لی دہکات.

بیروباوہر پکی جیگہرہ وہکو جیگہربوونی چیاکان، ہیچ حوکمیک نیہ لہ کیتابی اللہ کہ بہ لگہی زیاتری لہ سہر بیّت و پرونتر بیّت وہک لہ دوستایہ تی و دوژمنایہ تی (الولاء والبراء)، دواى واجب بوونی تہوحد و حہرام بوونی پیچہ وانہ کہی^(۱)، بہ ہہمان شیوہ ژیاننامہ ی پیغہ مہر ﷺ (السیرة) پرپہ تی لہ دوستایہ تی و دوژمنایہ تی بہ گوته و بہ کردہوہ، لہ سوننہ تی پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم خوئی، ہہروہا سوننہ تی ہاوہ لہ کانی رضوان اللہ علیہم.

(۱) سبیل النجاة والفکاک، دانراوی شیخ حمد بن عتیق النجدی رحمہ اللہ.

بہ لّام طاغوتہ کانی سہ ردم پیداگر بوون لہ سہر جہ نگان دژی الولاء والبراء بہ جوړہا رڼگہ و شیواز، بویہ رہ واجیان دا بہ پیکہوہ ژیانی ناشتی لہ نیوان مروّفہ کان (بہ موسلمان و بہ کافرہوہ) ہر وہا ہستان بہ دہینانی نیشتمان پەرہری و نہ تہ وایہ تی کہ دؤستایہ تی و خوشہ ویستی و پشتیوانی بؤ نہ وہی نیشتمان و نہ تہ وہ پیویست دہکن ئە گہرچی لہ بیباوہرترینی کافرہکان بیّت، ہر وہا بانگہ وازیان کرد بؤ رڼگرتن لہ کافرہ ئە سلّیہ شہرکہرہکان بہ بیانووی ئە وہی کہ ئە وان ئە ہلی پەیمان و سہ لامہ تین، ہر وہا رڼگرتن لہ مورپتہ دان بہ بیانووی ئازادی بیروړا و دین... لہ بہ رامبہر ئە مہ شدا رووبہ پرووی موہ حیدان بوونہ وہ و گورزیان ئی وەشاندن تاکو وایان لښات – لہ کاتیځدا لہ ولّاتہ کانی خوځیان بوون – یان ئە وہ تا کوژراون یان بہ ندرکراون یان دہر بہ دہر کراون.

ئەم سیاسہ تہی طاغوتہ کانیش تیگہ یشتنہ کانی خەلکی سہ ردمی ئیمہی تیگہ لاو کردوہ، لہ ئە نجامدا لہ ناو ئیمہ دا کہ سی وای ئی کہ وتوتہ وہ کہ دہریتہ پال ئیسلام (بہ ناو موسلمانہ) کہ چی نازانیت ئە سلّ و بنچینہی دینہ کہی چیہ، وہ "بنچینہی دین و بنہ ما کہی بریتین لہ دوو فەرمان: یہ کہم: فەرمان کردن بہ پەرستنی اللہ بہ تہ نہا و بہ بئ ہاوہلّ و شہرک، ہاندانیش لہ سہر ئە مہ، ہر وہا دؤستایہ تی کردن لہ پیناویدا، ہر وہا تہ کفیرکردنی ئە و کہ سہی کہ وازی ئی دہینیت، دووہم: ئاگادارکردنہ وہ لہ شیرک و ہاوہلّ پەیدا کہری لہ پەرستنی اللہ، توندی و سہ ختیش لہ مہ دا، ہر وہا دوژمنایہ تی کردن تیایدا و تہ کفیرکردنی ئە و کہ سہی کہ ئە نجامی دہدات" (۱)

(۱) الواجبات المتحتمات المعرفة على كل مسلم ومسلمة، لأبي عبد الله محمد بن عبد الوهاب

(بہ لگہ کان لہ سہر حوکمی دوستایہ تی کردنی موشریکان "الدلائل فی حکم موالاة اهل الإشرک" ہہروہا (توند و تۆلتین وابہستہکانی باوہر "أوثق عری الإیمان")^(۱) ہہردوو پہیامہکەش دانراوی شیخ سلیمان بن عبد اللہ بن محمد بن عبد الوہاب بن^(۲) (رحمہم اللہ)، لہ اللہ داواکارین بیانکاتہ ہوی سود وەرگرتن بۆ موسلمانان.

(۱) لہ وەرگێرانیہکەماندا تەنہا پہیامی یەکەم وەرگێردراوہ و دووہمیان لہگەلدا نیہ، ئەمەش بە لہبەرچاو گرتنی گرنگی و پیویستیہکە، بەلام من لێرەدا پیشەکیہکەم وەك خۆی نووسیوہتەوہ کە برایانمان لہ کتیبخانہی ھیممہ بۆیان نووسیوہ، لہ اللہ داواکارین کاتیکی تر بۆمان ئاسان بکات ہەردووکیان بەیەکەوہ بلاو بکەینەوہ.

(۲) شیخی عەللانمہ سلیمان کوپی عبد اللہ کوپی محمد کوپی عبد الوہاب کوپی سلیمان کوپی علی التیمی النجدي یہ، سالی ۱۲۰۰ ک لہدایکبووہ لہ شارۆچکە ی درعیہ کە ئیستا دہکەوئتہ باکوری رۆژئاوای شاری رپاز لہ بانی نەجد لہ دوورگە ی عەرەبی، لہ سالی ۱۲۳۳ ک کۆچی دوا ی کردووہ (رحمہ اللہ وأسکنہ فسیح جناتہ).

شېخ سلېمان بن عبد اللہ بن محمد بن عبد الوھاب رحمہ اللہ فرمۇوېتې:
بزانہ - رەھمەتې اللہ تى بىت:-

مرؤف ھەركاتىك موافەقە^(۱) و پەسەند كردن بۆ موشرىكان ئاشكرا بكات
لەسەر دىنەكەيان: لە ترسى ئەوان، يان وەك خۆنزيك كردنەو و خۇپارىزى
لېيان بۆ بەرپەرچ دانەوھى شەر و خراپەكەيان، ئەوا ئەو كاسە كافرە وەك
ئەوان، ئەگەرچى رقىشى لە دىنەكەيان بىت و رقى لەوانىش بىت، ھەرودھا
ئىسلام و مۇسلمانانىشى خۇشبوئىن، ئەمە لەكاتىكدا گەر ھىچ شتىكى ترى
نەكردىت تەنھا ئەمە نەبىت، ئەى چۆن بىت گەر ھاتوو لە خاكى دەسەلات بىت
و بانگيان بكات بۆ لای خۆى، وە بچىتە ژىر گوپرايەلېيان و پەسەندكارى و
موافەقە دەرېخات بۆ دىنە باتل و پوچەلەكەيان، ھەرودھا يارمەتيان بدات
لەسەر ئەو شتە بە پشتگىرى و مال و سامان، ھەرودھا دۆستايەتيان بكات وە
دۆستايەتى نيوان خۆى و مۇسلمانان بېرىت، لە ئەنجامدا بىتە سەربازى شىرك
و گومەز و ئەھلەكەى، دواى ئەوھى سەربازى ئىخلاص و تەوھىد و ئەھلەكەى
بوو؟

جا بەراستى ھىچ مۇسلماننىك گومانى لەوھدا نىە كە ئەم كەسە كافر و بى
باوەرە، لەو كەسانەيە كە سەختترىن دۆرمنايەتى ھەيە دژ بە اللہ و
پېغەمبەرەكەى ﷺ.

(۱) پازى بوون.

هيچ كه‌سيكيش له‌م حوكمه‌ ده‌رناهيئيريت ته‌ن‌ها كه‌سى زۆرليكر او نه‌بيت:
ئه‌ويش ئه‌و كه‌سه‌يه كه‌ موشريكه‌كان زال ده‌بن به‌سه‌ريدا جا پي ده‌لن: كوفر
بكه، يان ئه‌و شته‌ بكه، ئه‌گه‌رنا ئاوات لي ده‌كه‌ين و ده‌تكورين، ياخود ده‌يگرن و
ئه‌شكه‌نجه‌ي ده‌ده‌ن تاكو موافه‌قه و هاوشيوه‌يان ده‌كات، ئه‌وكات جائزه‌ بو‌ي
كه‌ به‌ زمان هاوشيوه‌يان بكات، له‌گه‌ل ئارام بووني دي به‌ ئيمان(باوه‌ر).
به‌راستي زانايانيش كو‌ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ي كه‌ هه‌ركه‌سيك به‌ گالته‌ قسه‌يه‌كي
كوفري بكات ئه‌وه‌ كافر ده‌بيت‌ه‌وه‌، ئه‌ي چي ده‌رباره‌ي كه‌سيك كه‌ به‌ ئاشكرا
كوفر بكات به‌هوي ترسان و هه‌ز و ته‌ماح بو‌ دونيا ؟!

وه منيش هه‌نديك به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ باس ده‌كه‌م، به‌ پشتيواني و يارمه‌تي
الله:

به‌لگه‌ي يه‌كه‌م: گوته‌ي الله تعالى: {وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَبْغِ
مَلَهُمْ} [البقرة : 120] واته: هه‌رگيز جووله‌كه‌ و گاوه‌ره‌كان له‌ تو (ئه‌ي محمد ﷺ)،
ئه‌ي ئيماندار) رازي نابن، هه‌تا به‌ ته‌واوي شوين ئاين و به‌رنامه‌يان نه‌كه‌ويت.

الله تعالى هه‌واي داوه‌ كه‌ جووله‌كه‌ و گاوه‌ره‌كان(نه‌صارا) و به‌ هه‌مان شيوه
هاوه‌ل په‌يداكه‌ران(موشريكه‌كان)، رازي نابن له‌ پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) تا ئه‌وكاته‌ي
شوئينيان ده‌كه‌ويت و شايه‌تي ده‌دات كه‌ ئه‌وان له‌سه‌ر هه‌قن.
ئينجا فه‌رموويه‌تي: {قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ} مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ [البقرة : 120]
واته: پييان بلي: به‌راستي هه‌ر به‌رنامه‌ي الله (ئايي ئيسلام، شايسته‌ي ئه‌وه‌يه‌كه‌
هه‌موولايه‌كمان شويني بكه‌وين) هيدايه‌تي راست و دروست هه‌ر لاي ئه‌وه‌، خو

ئه‌گه‌ر شوين ئاره‌زووه‌كاني ئه‌وان بكه‌ويت پاش ئه‌وه‌ى زانيارى و زانستيت پيگه‌يشتووه‌، ئه‌وه‌ بزانه كه له لايه‌ن الله هيج سه‌رپه‌رشتياري و يارمه‌تياه‌كت ده‌ست ناكه‌ويت.

وه له ئايه‌تيكى تر: {إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ} [البقرة : 145] واته: به‌راستى ئه‌وكات (گه‌ر واتكرد) ئه‌وه‌ تو له سته‌مكارانى.

جا ئه‌گه‌ر هاتوو پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوشيوه‌يان بكات له رووكه‌شدا به‌بى ئه‌وه‌ى بيروباوه‌رى دلى واييت، به‌لام له ترسى شه‌ر و خراپه‌ى ئه‌وان و به مه‌به‌ستى خوڤزيك كردنه‌وه‌ بىت لىيان ئه‌وا ئه‌وكات له سته‌مكاران ده‌بوو (حيسابى ئه‌وانى بو ده‌كرا)، ئه‌ى چى ده‌رباره‌ى كه‌سيك كه بو گوڤه‌رست و گومه‌ز په‌رسته‌كان وای ده‌ربخات كه ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌ق و رينمايى راست و دروستن؟ چونكه ئه‌وان رازى نابن ته‌نها به‌و شته نه‌بيت.

به‌لگه‌ى دووه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} [البقرة : 217]

واته: (بيگومان بى باوه‌ران) به‌رده‌وام دژتان ده‌جه‌نگن هه‌تا واتان لى بكه‌ن له دين و ئاينتان پاشگه‌ز ببنه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بويان بكرىت، جا هه‌ر كه‌س له ئيوه‌ پاشگه‌ز بيته‌وه‌ له ئاينه‌كه‌ى و به كافریش بمريت، ئا ئه‌و جووره كه‌سانه كاره‌كانيان

پۈۈچەل دەبىت لە دىناۋ قىيامەتدا و ئەوانە جىنشىنى ناۋ ئاگرى دۈزەخن و ژيانى
ھەمىشەيى تيايدا دەبەنە سەر.

جا اللہ تعالى ھەوائى داۋە كە كافران بە بەردەوامى دژى موسلمانان دەجەنگن
تا ئەۋكاتەى لە دىنەكەيان پاشگەزىيان دەكەنەۋە ئەگەر بۆيان بىكرىت، لە ھەمان
كاتدا مۆلەتى نەداۋە كە موافەقە و ھاوشىۋەيان بىكرىت لە ترسى گيان و مال و
حورمەت(داۋىن)، بەلكو ھەوائى داۋە كە ھەر كەسىك ھاوشىۋەيان بىكات دواى
ئەۋەى لە دژى جەنگان بۆ ئەۋەى شەر و خراپەكەيان بگىرپتەۋە ئەۋا
ھەلگەپاۋەيە(مورپتەدە)، جا ئەگەر لەسەر رېددە و ھەلگەپانەۋەكەى بمرىت
دواى ئەۋەى موشرىكان شەپيان لەگەلى كرد و دژى جەنگان؛ ئەۋە لە ئەھلى
ئاگرە كە تا ھەتايى تيايدا دەمىنىتەۋە، ئەى چۆن بىت دەربارەى كەسىك كە
ھاوشىۋە و موافەقەيان بىكات بەبى ئەۋەى دژى جەنگن؟

جا ئەگەر كەسىك عورز و بيانۋى نەبىت كە ھاوشىۋەيان بىكات دواى ئەۋەى
بجەنگن لە دژى؛ ئەۋە بۆت دەردەكەۋىت و دەزانىت كە ئەۋانەى دىن بۆ لايان و
بە خىرايى دەپۆن بەرەو موافەقە كردن و ھاوشىۋە كردن(پازى كردن) بەبى
ئەۋەى ترسابن لىيان يان جەنگابن لە دژيان، ئەۋانە ئەۋلاترن كە عورز و
بيانۋىيان نەبىت، ۋە ئەۋانە كافر و مورپتەدن.

بەلگەى سىيەم: گوتهى اللہ تبارك وتعالى: {لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً}
[آل عمران: 28]

واته: نابيت ئيمانداران، كافران بكه‌نه پشت و په‌ناو يارو ياوه‌رى خويان له‌جياتى ئيمانداران، ئه‌وه‌ى كارى وا بكات، ئه‌وكاره‌ى ده‌بيته هوى ئه‌وه‌ى هيچ په‌يوه‌ندييه‌كى ئيماني به‌ الله نه‌مينيت، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ى خوتان به‌ بيگومان له‌ شه‌ريان بپاريژن و قوتارين.

جا الله تعالى قه‌ده‌غه‌ى كردووه له‌ ئيمانداران كه كافران بكه‌نه دوست و هاوپر و هاوه‌لى خويان له‌جياتى ئيمانداران سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى ليشيان بترسن، هه‌روه‌ها هه‌والى داوه كه هه‌ركه‌سيك ئه‌م شته بكات ئه‌وا (فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ) واته: نابيت به‌ دوستانى الله ئه‌وانه‌ى كه په‌يمانى رزگار بوونيان پى دراوه له‌ رۆژى دوايى، (إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً) واته: ته‌نها مه‌گه‌ر خوتان ليشيان بپاريژن و هه‌ول قوتار بوون بده‌ن له‌ شه‌ر و خراپه‌كه‌يان، ئه‌ويش ئه‌وه‌يه گه‌ر هاتوو مروف سه‌ركوت كراو(بى ده‌سه‌لات) بيت له‌گه‌ل ئه‌وان، تواناي نه‌بيت دوژمنايه‌تيان بكات، ئه‌ويش ژيان له‌گه‌ليان ئاشكرا ده‌كات بويان، دلش نارامه به‌ بوغزاندن(رق لى بوونه‌وه) و دوژمنايه‌تى، هه‌روه‌ها چاوه‌پروان كردنى نه‌مان و لاچوونى به‌ربه‌ست، جا ئه‌گه‌ر لاچوو ئه‌وا ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر دوژمنايه‌تى و بوغزاندن.

ئه‌ى چۆن بيت ئه‌و كه‌سه‌ى كه بيانكات به‌ دوست و هاوه‌لى خوى له‌جياتى ئيمانداران به‌بى هيچ عوزر و بيانوويه‌ك، ته‌نها خوشويستنى ژيانى دونيا نه‌بيت به‌سه‌ر دواپوژدا، هه‌روه‌ها ترسان له‌ موشريكان و نه‌ترسان له‌ الله؟! به‌راستى الله تعالى ترسان له‌وانى نه‌كردووه به‌ عوزر و بيانوو، به‌لكو الله تعالى

فه‌رموویه‌تی: {إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} [آل عمران : 175]

واته: ئه‌وه به‌پراستی ته‌ن‌ها شه‌یتانه یاوه‌ره‌کانی خو‌ی ده‌ترسینیت، ئیوه‌ی (ئیماندار) لییان مه‌ترسن، به‌لکو هه‌ر له من بترسن ئه‌گه‌ر ئیماندارن.

به‌لگه‌ی چواره‌م: گوته‌ی الله تعالی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَرْدُوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ} [آل عمران : 149]

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ئه‌گه‌ر ملکه‌چ و گوپرایه‌لی ئه‌وانه بن که کافر و بئ دینن، ئه‌وه به‌ره‌و دوا ده‌تانگیژنه‌وه و پاشگه‌رتان ده‌که‌نه‌وه و له دین وه‌رتانده‌گیژن، ئه‌وسا ئیتر به‌ دۆراوی ده‌گه‌رپنه‌وه.

جا الله تعالی هه‌وائی داوه: که ئه‌گه‌ر ئیمانداران گوپرایه‌لی کافران بکه‌ن، ئه‌وه هه‌ر ده‌ب به‌ره‌و دوا بیانگیژنه‌وه و پاشگه‌زیان بکه‌نه‌وه له ئیسلام، چونکه ئه‌وان قه‌ناعه‌ت و دنیاییان له‌وان نایه به‌ب کوفر، وه هه‌وائی داوه که ئه‌وان ئه‌گه‌ر ئه‌م شته‌یان کرد؛ ده‌بن به‌ دۆراو و شکست خواردوو له دنیا و دواپۆژ، مۆله‌تیشی نه‌داوه که موافه‌قه و هاوشیوه و گوپرایه‌لییان بکریت به‌هۆی ترسان لییان.

هه‌ر ئه‌مه‌شه که واقیعه و بوونی هه‌یه، چونکه ئه‌وان دنیای نابن له‌وانه‌ی که هاوشیوه‌یان ده‌که‌ن ته‌ن‌ها به‌وه نه‌بی‌ت که شاهیدی بدن ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌قن، هه‌روه‌ها ئاشکرا کردنی دوژمنایه‌تی و بوغز و قین به‌رامبه‌ر موصلمانان، هه‌روه‌ها برپنه‌وه ده‌ست لییان (نه‌هیشتنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیان).

ئىنجا فه‌رموويه‌تى: {بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ} [آل عمران : 150]
واته: (ئەى ئيمانداران) به‌لكو الله يارو ياوه‌رتانه، بېگومان ئەو زاته چاكترين
پشتيوان و ياريدده‌رتانه.

چونكه له پشتيوانى و گوپرايه‌ئى الله ده‌وله‌مەندى و ته‌واويه‌تى هه‌يه وه‌ك له
گوپرايه‌ئى كردنى كافران.

جا ئاي حەسره‌ت و خەفه‌ت بۆ ئەو به‌ندانەى كه ته‌وحيديان ناسى و
گه‌شه‌يان كرد تيايدا و ماوه‌يه‌كى زۆر دينى ئەوان بوو، چۆن ده‌رچوون له
ويلايه‌ت و ياوه‌رى الله و باشترين سه‌رخه‌ر و پشتيوان، به‌ره‌و ياوه‌رى گومه‌زه‌كان
و شوينكه‌وتووانى، وه‌ به‌و ياوه‌ريه‌ش رازى بوون له‌جياتى ياوه‌رى ئەو زاته‌ى كه
جله‌وى هه‌موو شتيكى به‌ ده‌سته؟ {بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا} [الكهف : 50] به‌راستى
خراپ‌ترين گۆرپينه‌وه‌يه له‌لايه‌ن سته‌مكاران كه دۆستايه‌تى و ياوه‌رى الله يان
گۆرپه‌وه به‌ دۆستايه‌تى كردنى شه‌يتان و هاوه‌له‌كانى.

به‌لگه‌ى پي‌نجه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ
مِّنَ اللّٰهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ} [آل عمران : ۱۶۲]

واته: ئايا ئەو كه‌سه‌ى (به‌ په‌رستن و چاكه‌كارى) شوينى ره‌زامه‌نديى الله
كه‌وتبێت، وه‌كو ئەو كه‌سه‌ وايه (كه به‌هۆى گوناھو تاوانه‌وه) شايسه‌تى خه‌شم
و قينى الله بێت؟ بېگومان شوينى ئەو جوړه كه‌سانه دۆزه‌خه كه سه‌رنجاميكي
ناخۆشه.

الله تعالى هه‌وايى داوه كه يه‌كسان نين ئه‌و كه‌سانه‌ى شوين ره‌زامه‌ندى الله كه‌وتوون، له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ شوين ئه‌و شتانه كه‌وتوون كه‌ الله توپه ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ها سه‌ره‌نجام و مانه‌وه‌شيان له‌ دۆزه‌خه له‌ رۆژى دوايى، گومانيش له‌وه‌دا نيه كه‌ په‌رستى په‌روه‌ردگارى ميه‌ره‌بان به‌ ته‌نها و پشتيوانى كردنى ئه‌و په‌رستنه هه‌روه‌ها بوونى مرؤف له‌و پزه‌دا؛ بريتيه له‌ ره‌زامه‌ندى الله، هه‌روه‌ها په‌رستى گومه‌ز و مردووه‌كان و پشتيوانى كردنى ئه‌و په‌رستنه و بوونى مرؤف له‌و پزه‌دا؛ له‌و شتانه‌يه كه‌ الله توپه ده‌كات؛ يه‌كسان نين لاي الله ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ پشتيوانى ده‌كه‌ن له‌ ته‌وحيد و پارانه‌وه به‌ ته‌نها له‌ الله و چوونه ريزى ئيمانداران، له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌ پشتيوانى شيرك و پارانه‌وه له‌ مردووان ده‌كه‌ن و ده‌چنه ريزى موشريكان (هاوه‌ل په‌يداكه‌ران).

ئه‌گه‌ر گوتيان: ده‌ترسين، پييان ده‌وتريت: درؤ ده‌كه‌ن، به‌ هه‌مان شيوه‌ الله تعالى ترسانى نه‌كردۆته عوزر و بيانوو بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ شوين ئه‌و شتانه ده‌كه‌ون كه‌ الله پيى توپه ده‌بييت و خويان دوور ده‌خه‌نه‌وه له‌و شتانه‌ى كه‌ پيى رازى ده‌بييت.

زۆريكيش له‌ شوينكه‌وتووانى ناحه‌ق "باطل" واز له‌ حه‌ق ده‌هيئن و به‌جيى ده‌هيئن له‌ ترسى نه‌مان و له‌ده‌ست چوونى دونياكه‌يان، ئه‌گه‌رنا خو ئه‌وان حه‌ق ده‌ناسن و باوه‌ريان پيى هه‌يه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌و شته نابنه موسلمان.

به‌لگه‌ى شه‌شه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا} [النساء: ۹۷]

واته: به‌پاستى ئه‌وانه‌ى له‌ سه‌ره مه‌رگدا فريشته گيانيان ده‌كيشن له‌كاتيكدان
ئه‌وان هه‌ميشه سته‌ميان له‌ خوڤيان ده‌كرد، فريشته‌كان پښيان ده‌لښ: باشه ئيوه
له‌ چيدا بوون و له‌كوئ ژيانتان ده‌برده سه‌ر؟! له‌ وه‌لامدا ده‌لښ: ئيمه بن
ده‌سه‌لات و لاواز كراو بووين له‌ زهويدا، فريشته‌كان ده‌لښ: باشه ئايا زهوى الله
فراوان و پان و پور نه‌بوو تا كوچى تيدا بكهن و (كوچ بكهن بو نيشتمانيك كه
ئيمانداران تاييدا فه‌رمانه‌وان ياخود سه‌ربه‌ستن)? ئا ئه‌وانه شوينه‌واريان
دۆزه‌خه، كه جيگه و پښگه و سه‌رئه‌نجاميكي ناخوش و ناسازو خراپه.

واته: ئيوه له‌ناو چ ده‌سته و لايه‌نيك بوون؟ ئايا له‌ناو ده‌سته‌ى موسلمانان
بوون يان له‌ناو ده‌سته‌ى موشريكان؟

جا بيانوويان هيڤايه‌وه به‌وه‌ى كه ئه‌وان له‌ناو ده‌سته‌ى موسلمانان نه‌بوون
به‌هوى لاواز كردنيان، به‌لام فريشته‌كان بيانووه‌كه‌يان لى قبول نه‌كردن وپښيان
فه‌رموون: {قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا} واته: باشه ئايا زهوى الله فراوان و پان و پور نه‌بوو تا كوچى تيدا
بكهن و (كوچ بكهن بو نيشتمانيك كه ئيمانداران تاييدا فه‌رمانه‌وان ياخود
سه‌ربه‌ستن)? ئا ئه‌وانه شوينه‌واريان دۆزه‌خه، كه جيگه و پښگه و سه‌رئه‌نجاميكي
ناخوش و ناسازو خراپه.

هیچ که سیکی عاقلیش گومان ناکات له وهی که خه لکی شاره کان ئه وانیه که له موسلمانان دهرچوون، وه چوونه نیو موشریکان و دهسته و کومه له کانیا، گهره تره له وانیه که وازیان له کوچ کردن هیناوه به هوئی خوبه ستنه وه به نیشتمانی و خیزان و مال و ساماناکه ی، ئه مه و سهره رای ئه وهی ئایه ته که له سهر خه لکانیک له دانیشتوانی مه که هاتوته خواره وه، موسلمان بوون و پئنگری کوچ کردنیان لی کرا، جا کاتیک موشریکان دهرچوون به ره و جهنگی به در، زوریان لی کردن که له گه ل ئه واندا دهرچن، ئه وانیش به ترسه وه دهرچوون، موسلمانانیش ئه وانیا کوشته له رۆژی به در، جا کاتیک زانیان که کوژراون خه مبار بوون و فهرموویان: براکانی خوومان کوشته! الله تعالی ش ئه م ئایه ته ی دابه زاند دهربارهیان.

ئه ی چی دهربارهی خه لکی شاره کان، ئه وانیه که پیشتر له سهر ئیسلام بوون، به لام ته و قی ئه و ئیسلامه یان له ملی خویمان کرده وه، ره زامه ندی و هاوشیوه کردن و موافقه یان بو ئه هلی شیرک و هاوه ل پهیدا که ران دهرخسته له سهر دینه که یان، وه چوونه ژیر گوپرایه لییان و دالده یان دان و پشتیوانیان کردن، وه پشتیان له ئه هلی ته وحید هه لکرد، ههروه ها ویست و روغبه تیان کرده سهر پئنگایه کی تر بیجگه له پئنگای ئه هلی ته وحید وه به هه له یان دانان، ههروه ها جنیو پیدان و تانه لیدان و عه یبدار کردنی ئه هلی ته وحید و گالته پی کردن و به نه فامی زانیی راو بوچوونیان له جیگیر بوونیان له سهر ته وحید و ئارام گرتن له سهری ههروه ها له سهر جهاد کردن له و پیناوه [هه موو ئه م شتانه] دهرکه وت تیایاندا، ههروه ها پشتیوانیان کردن دژی ئه هلی ته وحید به ویستی خویمان نه ک

بە زۆر لىيىكىدىن، ۋە بە ھەلۋاردەي خۇيان نەك بە ناچارى؟! بە راستى ئەمانە ئەولاتىن بە كافر بوون ۋە بە ئاگر، لەوانەي كە وازيان ھىناۋە لە ھىجرەت ۋە كۆچ كىردىن بە ھۆي خۇبەستىنەۋە بە نىشتىمان ۋە ترسان لە كافران ۋە لەگەل سۇپاي ئەوان دەرچوون بە زۆر لىيىكىراۋى ۋە ترسانەۋە.

جا ئەگەر كەسەك ۋەتى: ئايا زۆرلىيىكىدىن (ئىكراھ) نابىتتە عوزر ۋە بيانو ۋە ئەوانەي كە لە پۇژى بەدر كوژران؟

دەگوتىت: نەخىر نابىتتە بيانو، چونكە ئەوان لە سەرەتاي كاروبارەكەياندا خاۋەن عوزر ۋە بيانو نەبوون، چونكە لەگەل كافران مانەۋە نىشتەجى بوون، بۇيە دۋاي ئەۋە بە زۆرلىيىكىدىن (ئىكراھ) بيانوۋيان نابىت، چونكە ئەوان خۇيان ھۆكار بوون ۋە شەم شەكە لەگەلئان مانەۋە ۋە وازيان لە ھىجرەت (كۆچ كىردىن) ھىنا.

بەلگەي ھەۋتەم: گوتەي اللہ تعالى: { وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ } [النساء: ۱۴۰]

ۋاتە: بە راستى (اللہ تعالى) لە قورئاندا ئەم بىرپارەي ناردوۋە ۋە سەرتان كە: ھەر كاتىك لە جىيەكدا گويتان لى بوو كوفر ۋە گالتە بە ئايەتەكانى اللہ دەكرا، ئەۋە دامەنىشن لەگەل ئەوانەدا ھەتا قسەۋ باسەكەيان بەگۆرپن (ئەگەر دابنىشن ۋە گوئ نەدەنئ) ئەۋە بە راستى ئىۋەش لەۋ كاتەدا ۋەك ئەۋانن ۋە (ھسابى ئەۋانتان ۋە دەكرىت).

الله تعالى باسی کردوو که له قورئاندا به سهر ئيمانداران دايبه زاندوو که نه گهر گوئيان له نايه ته کانی الله بوو کوفری پي ده کريت و گالته ی پي ده کريت، نه وان نابي له گه لئيان دابنشين تا نه وکاته ی ده پونه سهر باسیکی تر جگه له مه، وه ههر که سيک دابنیشيت له گه ل کافران نه وانیه ی گالته به نايه ته کانی الله ده کهن له حالته ی کوفر و گالته کردنه که یان، نه و نه ویش وهك نه وان وایه، جیاوازیشی نه کردوو له نیوان که سيک که بترسيت و که سانی تريش غه یری نه و، ته نه که سی زورليکراو نه بيت.

نه مه و له کاتيکدا نه وان له یهك ولات بوون له سهره تای ئیسلام، نه ی چی ده ربارهی که سيک که له ناو فراوانی ئیسلام و سهر به رزی و ولاته که ی بيت، نه ویش بانگی کافران بکات بو ولاته که ی نه وانیه ی که گالته به نايه ته کانی الله ده کهن، وه بیانکاته هاوهل و هاوړپي خوی (له گه لئيان دابنیشي)، وه گوئی له کوفر و گالته کردنه که یان بيت، وه په سه نديان بکات له سهر نه م شته، هه روه ها نه هلی ته وحید دهر بکات و دووریان بخاته وه؟!

به لگه ی هه شته م : گوته ی الله تبارک و تعالی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّيْهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} [المائدة: ۵۱]

واته: نه ی نه وانیه ی باوه رتان هی ناوه جوله که و گاور مه که نه یارو یاوه رو پشتیوانی خوتان نه وانیه هه نديکیان پشتیوان و پشتگیری یه کترن، نه و که سه ی

پشت به وان ببه ستیت، ئه وه هه ره له وانه و (حسابی ئه وانى بۆ ده کریت) به راستی
الله هیدایه تی قه ومی سته مکار نادات.

جا الله تعالى نه هی کردوو له ئیمانداران که گاور و جوله که بکه نه به دۆست
و هاوه لى خوین، وه هه والى داوه که هه ره که سیك له ئیمانداران بیانکاته دۆست و
هاوه لى خوین ئه واه ویش له وانه، حوکمی ئه و که سانه ش به هه مان شیوهیه که
کافران بکات به هاوه ل و دۆستی خوئ له ئاگرپه رستان (المجوس) و بتپه رسته کان،
ئه ویش هه ره له وانه.

جا ئه گه ره موجدیلک بیت و مشتومر بکات له سهه ئه وه ی که په رستنی
گومه زه کان و پارانه وه له مردوو ده کان له گه ل الله شیرک نیه، وه ئه هله که شی
موشریک نین، ئه واه کاروباره که ی پروون ده بیتته وه و مکور بوون کوفره که ی ئاشکرا
ده بیت.

هه روه ها الله تعالى جیاوازی نه کردوو له نیوان که سی ترساو و جگه له ویش،
به لکو الله تعالى هه والى داوه که ئه وانیه نه خوئی و بئ باوه پری هه یه ئه و شته
ده که نه له ترسی ئه وه ی که سه ختی کاره ساته کان توشی ببن، له ئه نجامدا ئه وه ی
که له دلیاندایه لاچوو له باوه ر هینان به وهد و په یمانی راسته قینه ی الله به
سه رخستنی ئه هلی ته وحید، له ئه نجامدا پیشپه ویان کرد و به خیرای پویشن
به ره و شیرک و هاوه ل په یدا که ری، له ترسی ئه وه ی سه ختی و ناخوشیان توش
ببیت، الله تعالى فه رموو یه تی: {فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ

يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ
فِيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ} [المائدة : ٥٢].

واته: به‌روونی ده‌بینی ئه‌وانه‌ی دلیان نه‌خۆشه‌ و (ئیمان لاوازن) به‌په‌له‌ ده‌چن
بۆ لایان (به‌ زمانى حال) ده‌لێن: ده‌ترسین به‌لایه‌کمان تووش بێت یان
کاره‌ساتی‌کمان به‌سه‌ر بێت، جا دوور نیه‌ و له‌وانه‌یه‌ به‌م نزیکانه‌ الله‌ سه‌رکه‌وتن
به‌خشیت (به‌ ئیمانداران) یاخود به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسه‌ری به‌ موعجیزه‌یه‌ک
له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ (سه‌رکه‌وتنیان پێبه‌خشیت) ئه‌وکاته‌ باوه‌رلاوازن په‌شیمان
ده‌بنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و نه‌ینى و خه‌ته‌ره‌ و خه‌یاڵه‌ی له‌ دل و ده‌روونیاندا
شاردبوویانه‌وه‌.

به‌لگه‌ی نوێه‌م: گوته‌ی الله‌ تعالی: {تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ
مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ} [المائدة :
[٨٠]

واته: زۆربه‌یان ده‌بینیت پازین به‌ خۆشه‌ویستی و پشتیوانی ئه‌وانه‌ی که‌ بێ
باوه‌ر بوون، سوێند به‌ الله‌ ده‌ست پێشخه‌ریه‌کی خراپیان بۆ خۆیان ئه‌نجامداوه‌
که‌ په‌روه‌ردگاریان له‌ خۆیان تووره‌ کردووه‌ (به‌و کاره‌یان)، (له‌ قیامه‌تیشدا) له‌ناو
سزای دۆزه‌خدا ده‌بێت بۆ هه‌میشه‌ بمێننه‌وه‌.

جا الله‌ تعالی باسی کردووه‌ که‌ دۆستایه‌تی کافران توپه‌ی الله‌ و مانه‌وه‌ی تا
هه‌تای له‌ ئاگر له‌گه‌ڵ خۆی ده‌هێنیت ته‌نها به‌ ئه‌نجامدانی، ئه‌گه‌رچی مرۆف
ترسیشی هه‌بێت، ته‌نها که‌سی زۆرلی‌کراو (المکره‌) نه‌بێت به‌ شه‌رت و مه‌رجی

خۆي^(۱)، ئه‌ي چۆن بێت گهر هاتوو له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌دا كوفرى ئاشكراش كۆبيته‌وه له‌گه‌ڵ، كه بریتیه له: دوژمنایه‌تی كردنی ته‌وحید و ئه‌هله‌كه‌ی، هه‌روه‌ها هاوكاری كردن له‌سه‌ر نه‌مانی پارانه‌وه له‌الله به‌ته‌نها، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر جیگیر كردنی پارانه‌وه له‌غه‌یری ئه‌و؟!

به‌لگه‌ی ده‌یه‌م: گوته‌ی الله تعالی: {وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ} [المائدة: ۸۱]

واته: خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه باوه‌ریان به‌الله و به‌م پێغه‌مبه‌ره‌و ئه‌و قورئانه ببوایه كه بۆی دابه‌زیوه، ئه‌وه ئه‌وانه‌یان نه‌ده‌كرد به‌خۆشه‌ویست و سه‌رپه‌رشتیاری خۆیان، پشتیان به‌وان نه‌ده‌به‌ست، به‌لام زۆربه‌یان تاوانبارو لاده‌رو یاخین و (حه‌ق و راستی مه‌به‌ستیان نیه، به‌لكو به‌رده‌وام دژایه‌تی ئاینی ئیسلام ده‌كه‌ن).

جا الله تعالی باسی كردوو كه دۆستایه‌تی كافران پێچه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌ر هێنانه به‌الله و پێغه‌مبه‌ر و ئه‌وه‌ش كه بۆی دابه‌زیوه، ئینجا هه‌واڵی داوه كه هۆكاری ئه‌مه ئه‌وه‌یه كه زۆریك له‌وانه فاسق و لاده‌ر بوون، وه جیاوازی‌شی نه‌كردوو له‌نیوان ئه‌و كه‌سه‌ی كه له‌سه‌ختی و كاره‌ساته‌كان ده‌ترسێت و ئه‌و كه‌سه‌ش كه ناترسێت.

(۱) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه: ته‌نها ئه‌و ئیكراه (زۆریكردن) له‌نه‌بیته‌كه‌ شه‌رت و مه‌رجه‌كانی دێنه‌جی، له‌وانه‌ش: كه‌سی ئه‌نجامده‌ر بتوانیته‌ ئه‌و شته‌ ئه‌نجام بدات كه هه‌رپه‌شه‌ی پێ ده‌كات، كه‌سی فه‌رمان پێكراویش ده‌سته‌وسان بێت له‌ دوورخستنه‌وه و به‌رگری كردن، وه به‌سه‌ر گومانیدا زāl بێته‌ ئه‌گه‌ر هاتوو خۆی قه‌ده‌غه‌ بكات له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و شته‌ ئه‌وا ئه‌و هه‌رپه‌شه‌یه‌ی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌كریته‌، وه ئه‌و شته‌ش كه هه‌رپه‌شه‌ی پێ كردوو شتیکی یه‌كه‌سه‌ری و فه‌و‌ری بێت... جگه‌ له‌مه‌ش له‌ مه‌رجه‌كانی ئیكراه كه له‌كتیبه‌كانی زانایان به‌درێژی باسكراوه.

ئەمەشە حالى زۆرىنەى ئەو مورپتەدانە(هەلگەراوانە) بەر لەوہى مورپتەد
ببنەوہ، زۆرىك لەوان فاسق و لادەر بوون، ئەمەش رايكىشان بەرہو دۆستايەتى
كافران و هەلگەرانەوہ لە ئىسلام^(۱)، پەنا بە اللہ دەگرين لەمە.

به‌لگەى يانزەهەم: گوتهى اللہ تعالى: {وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ
لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ} [الأنعام: ۱۲۱]

واتە: دلنیاين كە شەيتانەكان شت دەخەنە دلى لایەنگرەكانیانەوہ تا
موجادەلەتان لەگەل بكەن و (بەرگري لە بەتالیاين بكەن) جا ئەگەر ئیوہ
فەرمانبەردارى ئەو ھاوہلگەرەو شەيتانانە بن، ئەوہ بېگومان مانای وایە ئیوہش
موشريك و ھاوہلگەرن.

ئەم ئایەتەش دابەزى كاتيك موشريكان گوتیان: "ئەوہى كە بە خۆتان
كوشتووتانە دەيخۆن، كەچى ئەوہش ناخۆن كە اللہ كوشتوویەتى!" جا اللہ تعالى
ئەم ئایەتەى دابەزانەد^(۲).

(۱) مەبەستى بەشيكى خەلكى ناوچەى (نەجد) كە مورپتەد بوونەوہ بەهۆى دۆستايەتى كردن و مولاتیان بۆ سوپا
داگیركەرە توركيیەكان، جا ئەوان لە بنچینەدا فاسق و خراپەكار بوون، ئەو خراپەكارپەش بەرہو ئەوہى بردن كە
پیشوازی لە مورپتەدە توركيیەكان بكەن و رێكەوتنیاين لەگەل بكەت و پشتیوانیاين بكەن بۆ ئەوہى لە شەپ و
خراپەكەیان پارێزراو بن، بۆیەش ئەو خەلكە بەم شتە كوفریان كرد(كافر بوونەوہ).

(۲) جامع البيان في تفسير القرآن، كە ناودارە بە (تفسير الطبري)، نووسراوى ئەبى جەعفەر محمد كوپى جرير
الطبري.

جا ئەگەر که سێک بێتە موشریک به گوێپرایه ئی کردنی موشریکان، به بێ ئەوهی جیاوازی بکات له نیوان کهسی ترساو و غهیری ئەویش، تهنها کهسی زۆر لیکراو نه بێت، ئەهێ چۆن بێت دهبراره ی که سێک که گوێپرایه ئیان بکات له حه لاکردنی دۆستایه تی کردنیان، ههروهها چوونه ریزی ئەوان، ههروهها پشتیوانی کردنیان، ههروهها شایه تی دان له سهر ئەوهی که ئەوان له سهر حه قن، ههروهها حه لاکردنی خوێنی موسلمانان و موڵک و سامانیان، ههروهها ده رچوون له کۆمه ئی موسلمانان به رهو کۆمه ئی هاوه ل پهیداکه ر و موشریکان؟! جا ئەوان ئەولاترن به کوفر و شیرک له وانه ی که په سه ندی و گوێپرایه ئیان کردوون له سهر ئەوهی که گوشتی مرداره وه بوو حه لال بێت.

به لگه ی دوانزه هه م: گوته ی الله تعالی: {وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ} [الأعراف: ١٧٥] واته: ئەهێ محمد (ﷺ) هه وائی ئەو که سه یان به سه ردا بخوێنه ره وه که فه رمانه کانی خو مانمان پێ به خشی بوو، که چی ئەویش خو ی ئی دامائی و خو ی ئی دووره په ریز گرت، ئەه و سا ئیتر شه یتان شوینی که وت و دایه پێش و چووه ریزی سه ر لێ شیوا وانه وه.

ئهم ئایه ته ش ده براره ی پیاویکی که زانا بووه و په رستش و عیباده تی الله ی زۆر ده کرد، له سه رده می به نی ئیسرائیل، پێی دوترا (بِلْعَام) ههروهها ناوی هه ره به رز و بڵندی الله (الاسم الأعظم) ی ده زانی^(١)

(١) ناوی هه ره گه وره ی الله (اسم الله الأعظم)، له ژماره یه ک فه رمووده ی صه حیحا ها تووه، له وانه ش فه رمووده ی ئەنه س ﷺ که پێغه مبه ر ﷺ گوئی له پیاوێک بوو دوعایه کی ده کرد، فه رمووی: (داوای له الله تعالی کرد به ناوه گه وره که ی، ئەو ناوه ی که ئەگەر داوای ئی بکریت پێی وه لای دوعاکه ده داته وه و گەر پارانه وه ی پێ بکریت وه لای دده داته وه) [الترمذی و غه یری ئەویش رپوایه تیان کردووه].

ابن أبي طلحة له ابن عباس له وه ده‌یگ‌پ‌رته‌وه (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: "کاتیک موسا دابه‌زی بۆ سه‌ریان - واته‌ بۆ سه‌ر سته‌مکاران - ئامۆزاکان و گه‌له‌که‌ی هاتن بۆ لای، گوتیان: موسا پیاویکی توند و به‌هێزه‌، سه‌ربازی زۆریشی له‌گه‌لدايه‌، ئه‌گه‌ر هاتوو زāl ببیت به‌سه‌رماندا ئه‌وه‌ له‌ناومان ده‌بات، بۆیه‌ داوا له‌ الله بکه‌ که‌ موسا و ئه‌وانه‌ش که‌ له‌گه‌لیدان دووریان بخاته‌وه‌، گوتی: ئه‌گه‌ر هاتوو داوا له‌ الله بکه‌م، ئه‌وه‌ دنیا و دوا‌پ‌ژیشم ده‌روات، ئه‌وانیش هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌گه‌ل‌ تا ئه‌وکاته‌ی که‌ دوعای لییان کرد، بۆیه‌ش الله ده‌ریه‌ینا له‌وه‌ی که‌ له‌ناویدا بوو، ئه‌مه‌ش گوته‌ی الله تعالی‌یه‌: {فَانْسَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ} ^(۱)

هه‌روه‌ها ابن زید فه‌رموویه‌تی: "هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی له‌گه‌ل‌ گه‌له‌که‌ بوو، واته‌ ئه‌وانه‌ی جه‌نگان دژی موسا (عليه السلام) و گه‌له‌که‌ی" ^(۲).

جا الله تعالی‌ کاروباری ئه‌و که‌سه‌ی باس کردووه‌ که‌ له‌ به‌لگه‌ و ئایه‌ته‌کانی ده‌رچوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ الله تعالی‌ پێی به‌خشین، هه‌روه‌ها زانا بوو پێیانه‌وه‌ له‌ ئه‌هلی ئایه‌ت و شوینکه‌وتووani بوو، دواتر لێ ده‌رچوو، واته‌: وازی هی‌نا له‌ کرده‌وه‌ کردن پێیان، له‌ ده‌رچوونه‌که‌شدا باسی کردووه‌ که‌ ئه‌و مانایه‌ ده‌گ‌رێته‌وه‌: ئه‌وه‌یه‌ که‌ پشتیوانی کردنی موشریكان و یارمه‌تیدانیانه‌ به‌ راو بۆچوونی خۆی.

(۱) تفسیر القرآن العظیم، که‌ ناسراوه‌ به‌ (تفسیر ابن کثیر) دانراوی: أبي الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير الدمشقي.

(۲) تفسیر الطبري.

هه‌روه‌ها دوعا كردن له موسا (عليه السلام) و ئه‌وانه‌ش كه له‌گه‌لدا بوون كه الله دووريان بخاته‌وه له‌گه‌له‌كه‌ى، ئه‌مه‌ش به‌هۆى ترسانى له‌ حالى گه‌له‌كه‌ى و سۆزدارى و مېهره‌بانى پييان، سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى حه‌ق ده‌زانيت و به‌ قه‌تعى (برانه‌وه) باسى ده‌كات و قسه‌ى پي ده‌كات و شايه‌تى پي ده‌دات، به‌لام شوينكه‌وتنى گه‌ل و هۆز و ئاره‌زووى خۆى هه‌ليگيرايه‌وه له‌وه‌ى كرده‌وه به‌و حه‌قه‌ بكات، هه‌روه‌ها خۆچه‌سپاندنى به‌ زه‌ويه‌وه، ئه‌مه‌ش بريتى بوو له‌ ده‌رچوون له‌ ئايه‌ت و به‌لگه‌كانى الله.

هه‌ر ئه‌مه‌ش واقيع و راسته‌قىنه‌ى ئه‌و مورته‌د و هه‌لگه‌راوانه‌يه، به‌لكو گه‌وره‌ترىش، چونكه‌ الله تعالى ئه‌و ئايه‌تانه‌ى پي به‌خشين كه فه‌رمان كردنى تيدايه به‌ ته‌وحيد و پارانه‌وه لى به‌ ته‌نها و به‌بى‌هاوه‌ل و شه‌ريك.

هه‌روه‌ها نه‌ه‌ى كردن له‌ شيرك و هاوه‌ل په‌يدا كردن بۆى و پارانه‌وه له‌ غه‌يرى خۆى، هه‌روه‌ها فه‌رمان كردن به‌ دۆستايه‌تى ئيمانداران و خۆشويستنيان و سه‌رخستنيان، هه‌روه‌ها ده‌ستگرتنى هه‌موويان به‌ فه‌رمانى الله (حبل الله)، هه‌روه‌ها چوونه‌ ريزى ئيمانداران، وه فه‌رمان كردن به‌ دوژمنايه‌تى موشريكان و بوغزانديان و جهاد له‌ دژيان و جيابوونه‌وه لىيان، هه‌روه‌ها فه‌رمان كردن به‌ رووخاندنى بت و گومه‌زه‌كان، هه‌روه‌ها لاگردن و رووخاندنى شوينه‌كانى به‌دره‌وشتى و نيربازى و خراپه‌ و مونكه‌رات، ئه‌وانيش ئايه‌ته‌كانيان زانى و په‌سه‌نديان كرد، ئينجا له‌ هه‌موو ئه‌مه‌ ده‌رچوون، جا ئه‌وان ئه‌ولاترن به‌ ده‌رچوون له‌ ئايه‌ته‌كانيى الله و كوفر و پيدده (هه‌لگه‌رانه‌وه) وه‌ك له‌ بلعام، ياخود وه‌كو ئه‌وان.

به‌لگه‌ى سيانزه‌هه‌م: {وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ} [هود: ۱۱۳]

واته: نه‌كه‌ن مه‌يلى دلتان له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا بى‌ت كه‌سته‌ميان كردوو و له‌الله ياخى بوون، چونكه‌ ئه‌و كاته ئاگر ده‌تانسوتىنيت، كه‌سيش جگه‌ له‌الله پشتيوانتان نابيت، له‌وه‌و دوايش يارمه‌تى نادرين.

جا الله تعالى باسى كردوو كه‌ پال‌دانه‌وه‌ و مه‌يل دانه‌وه‌ به‌لاى سته‌مكار و كافران و كۆمه‌لى زالمان هۆكاره‌ بۆ چوونه‌ ناو ئاگر، جياوازيشى نه‌كردوو له‌نيوان ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ لىيان ده‌ترسن و هه‌روه‌ها جگه‌ له‌وانيش، ته‌نها كه‌سى زۆرليكراو(مكره) نه‌بىت، ئه‌ى چۆن بىت حالى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه‌ پال‌دانه‌وه‌ و مه‌يل بوون به‌لاياندا ده‌كه‌ن به‌ دين و رايه‌كى چاك و په‌سه‌ند، هه‌روه‌ها يارمه‌تيان بدات به‌پى توانا به‌ مال و به‌ راو بۆچوون، هه‌روه‌ها هه‌ز بكات به‌ له‌ناوچوونى ته‌وحيد و ئه‌هله‌كه‌ى، هه‌روه‌ها زال بوون و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنى ئه‌هلى شيرك و هاوه‌ل په‌يداكه‌رى به‌سه‌ريان؟ كه‌ به‌راستى ئه‌مه‌ له‌ گه‌وره‌ترين كوفر و مه‌يل چوونه‌ به‌لاياندا.

به‌لگه‌ى چوارده‌هه‌م: {مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ} (107) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} [النحل: ۱۰۶-۱۰۷]

واته: ههركه سيك كوفر بكات به الله دواى باوه پهيئانى، جگه له وانهى كه ناچار ده كرښ وشهى كوفر بښت به سهر زارياندا له كاتيكدان دليان پره له ئيمان، به لام نهو كه سهى دلى به كوفرو بڼ دىنى خوښ كړدښت، نه وانه خه شم و قينى په روهر دگاريان له سهره و سزاي گه ووهو سهخت و دژواريان بو هه يه.

نهو خه شم و قينهش له بهر نه ووهيه چونكه به پراستى نه وانه ژيانى دنيايان خوښ ويستووو تا ژيانى دواړوژ، بڼگومان الله هيداىه تى قهوم و كافر و بڼ باوهړ نادات.

الله تعالى حوكميكي داوه كه نهو حوكمه ناگورښت: نه ووهيه كه ههركه سيك له دينه كهى بگه پته وه بو كوفر نه وه كافره، جياوازي نيه نايا عوزر و بيانوى هه بښت، له ترسى گيان يان مال يان خيژان، ياخود نا، وه جياوازيشى نيه نايا به ناخ كوفر بكات يان به پروكهش، ياخود به ناخ به بڼ پروكهش، وه جياوازي نيه نايا به كرده وه كوفر بكات يان به گوته، ياخود به يه كيكيان له مانه به بڼ نه وى ديكه يان، وه جياوازي نيه نايا حهز و ته ماحى بو دونيا بښت كه له موشريكانه وه به دهستى بهيښت ياخود نا، نهو كه سه كافره له هه موو حالپكدا، ته نها كه سى زورليكر او (المكره) نه بښت، كه به زمانى ئيمهش بريتيه له: زهوت كراو (المغصوب).

جا نه گهر مروفيلك له سهر كوفر زورى ليكر (ناچار كرا)، يان پڼى بگوتريت: كوفر بكه گهرنا ده تكوژين، يان لښت ددهين، يان موشريكان بيگرن و لڼى بدهن، نه ويش نه توانيت دهر بازي بښت ته نها به موافقه و هاوشيوه كردن (په سه ند كردن) يان نه بښت، نه وه بوى هه يه له پروكهش هاوشيوه يان بكات، به مه رجيك

دلى ئارام بىت به ئيمان و باوه‌ر، واته جيگير بىت له‌سه‌رى و باوه‌رى پى هه‌بىت، به‌لام نه‌گه‌ر به دلى هاوشيوه‌يان بكات نه‌وه كافر نه‌گه‌رچى زۆرليكرائيش بىت.

رووكه‌شى گوته‌كانى نه‌حمه‌د ييش: نه‌وه‌يه كه له وینه‌ى يه‌كه‌مدايه، به زۆرليكراو حيساب ناكريت تا نه‌و كاته‌ى موشريكه‌كان ئازار و نه‌شكه‌نجه‌ى ده‌ده‌ن، چونكه كاتيک يه‌حيای كورپى معين چوو بۆ لای له كاتيکدا نه‌خۆش بوو، سه‌لامى لى كرد و نه‌ویش وه‌لامى سه‌لامه‌كه‌ى نه‌دایه‌وه، نه‌ویش هه‌ر به‌رده‌وام بوو عوزر و بيانوى ده‌هينايه‌وه و ده‌يفه‌رموو: گوته‌ى عه‌ممار! هه‌روه‌ها الله فه‌رموويه‌تى: { إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ }، نه‌حمه‌دیش رووى خوى وه‌رگيرا بۆ لایه‌كه‌ى تر، يه‌حيا فه‌رمووى: "عوزر و بيانوو قبول ناكات"، كاتيک يه‌حيا ده‌رچوو، نه‌حمه‌د فه‌رمووى: "به‌لگه به فه‌رمووده‌ى عه‌ممار ده‌هينايته‌وه، فه‌رمووده‌ى عه‌مماریش: (مررت بهم وهم يسبونك، فنهيتهم فضريني) واته: "به لاياندا تيپه‌ريم له‌كاتيکدا جنيويان به تو دده‌ا، منيش نه‌هيم لى كردن بۆيه لايان دام" ئيوه‌ش پيتان گوتراوه: ده‌مانه‌وى لىتان بده‌ين"

يه‌حيا فه‌رمووى: "سویند به الله له ژیر ئاسمان كه سم نه‌بينيوه تيگه‌يشتوو تر بىت له دينى الله وه‌ك له تو"^(۱).

(۱) نه‌م به‌سه‌ره‌اته له (طبقات الحنابلة) هاتوو كه دانراوى ابي الحسين محمد بن ابي يعلى البغدادي الحنبلي يه، وه تيايدا هاتوو كه ئيمام نه‌حمه‌د سویندى خوارد كه تاكو به دیدارى الله ده‌گاته‌وه قسه له‌گه‌ل هيج كه‌سيك نه‌كات له‌وانه‌ى كه وه‌لامى بانگه‌وازه‌كه‌ى مه‌ئموينيان داوه‌ته‌وه كه گوايه قورئان مه‌خلوقه‌ (دروستكراوه)، وه بیدعه‌ى (دروستكراويه‌تى قورئان (خلق القرآن)) بیدعه‌ى موعته‌زيله‌كانه، هه‌روه‌ها گوته‌ى (قورئان دروستكراوه (مه‌خلوقه)) كوفره، چونكه قورئان كه‌لام و گوته‌ى الله يه و سيفه‌تيكه له سيفه‌ته‌كانى، وه دابه‌زئيراوه =

ئىنجا الله تعالى هه‌وايى داوه كه ئه‌و مورته‌د و هه‌لگه‌پاوانه كه سينه و دلى
خويان به كوفر خوش و فراوان كردوو، ئه‌گه‌رچى به قه‌تعيش باوه‌ريان به حه‌ق
هه‌بيت و بليين: ئه‌وه‌مان نه‌كردوو ته‌نبا به‌هوى ترسه‌وه نه‌بيت؛ ئه‌وانه خه‌شم و
تورپه‌ي الله له‌سه‌ريانه و سزايه‌كى گه‌وره و سامناك چاوه‌رپيانه.

ئىنجا الله تعالى هه‌وايى داوه كه هۆكاري ئه‌م كوفر و سزايه به‌هوى باوه‌ر بوون
نه‌بووه به شيرك يان نه‌زانين و جه‌هل به ته‌وحيد يان رق بوونه‌وه له دين يان
خوشويستى كوفر، به‌لكو هۆكاره‌كه‌ي ئه‌وه بووه كه له‌و شته‌دا به‌شيك له
به‌شه‌كاني دونياى ده‌ست ده‌كه‌ويت، له ئه‌نجامدا هه‌ليبژارد به‌سه‌ر پوژى دوايى و
ره‌زامه‌ندى په‌روه‌ردگارى جه‌انيان، فه‌رموويه‌تى: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}، جا الله تعالى ته‌كفيرى
كردوون (به كافر ناوى بردوون)، وه هه‌وايى داوه كه هيدايت و پيتموييان نادات،
سه‌ره‌راي ئه‌وه‌ي عوزر و بيانووشيان ده‌هيئايه‌وه به خوشه‌ويستى دونيا.

وه الله تعالى به حه‌قيقه‌ت و راسته‌قينه‌ي قسه‌ي پي كردوو، هه‌روه‌ها به وه‌جى (نيگا) ناردوو ته‌ي بۆ په‌يامبه‌ره‌كه‌ي
محمد (ﷺ). ئيمام يه‌حياى كو‌رى معين يش له‌وانه‌يه كه له فيتنه‌ي خه‌لقى قورئاندا تاقيكرايه‌وه، ئه‌ويش گوته
قورئان مه‌خلوقه به زۆرليكرائى كه وته‌ي الله تعالى ته‌ئويل كردبوو: (إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ)، به‌لام
ئيمام ابن حنبل عوزر و بيانووي بۆ نه‌هيئايه‌وه و هه‌جري كرد (خوى لى دوور خسته‌وه)، چونكه ئه‌و پي وابوو ئه‌و
زۆرليكرده‌ي كه به‌سه‌ر پيشه‌وا ابن معين هات جگه له هه‌ره‌شه به‌ي نه‌شكه‌نجه هيچى تر نه‌بوو، كه ئه‌مه‌ش
حه‌لايى ناكات بۆ موسلمان كه هاوشيوه‌ي كافران بكات له‌و شته‌ي كه داواي لى ده‌كه‌ن، وه ئه‌و شتانه‌ش كه
خراپه‌ي هه‌يه بۆ دينه‌كه‌ي، ئه‌م تيگه‌يشته‌ن راست و دروسته‌ي ئيمام ئه‌حه‌مه‌ديش له‌لايه‌ن ئيمام يه‌حيا شاهيدي
راست بووني بۆ دراوه [هه‌روه‌ها بروانه: البداية والنهاية دانراوى أبي الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير الدمشقي].

ئىنجا هه‌وايى داوه كه ئه‌و مورته‌دانه له‌پيناو خوشويستى دونيا به‌سه‌ر دواړؤژدا، ئه‌وانه‌ن كه الله تعالى مۆرى داوه له‌سه‌ر دل و گوى و بينين (چاوه‌كان) يان، وه ئه‌وانه‌ن كه غافل و بىئاگان.

ئىنجا هه‌وايىكى داوه هه‌وايىكى دلنيايى و راسته‌قينه‌يى كه له دواړؤژدا ئه‌وان دؤراو و خه‌ساره‌تمه‌ندن.

به‌لگه‌ي پانزه‌هه‌م: گوته‌ي الله تبارك و تعالى ده‌بارهى هاوه‌لانى ئه‌شكه‌وته‌كه: {إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا} [الكهف: ٢٠]. واته: چونكه به‌راستى ئه‌و بت په‌رستانه ئه‌گه‌ر پيتان بزنان، ئه‌وه به‌رد بارانتان ده‌كه‌ن، يان ده‌تانگيږنه‌وه بو ناو ئاييى خويان، ئه‌و كاته ئيتر هه‌رگيز سه‌رفراز نابن.

جا الله تعالى له هاوه‌لانى ئه‌شكه‌وته‌كه باسى كردووه كه ئه‌وان له موشريكانه‌وه باسيان كردووه كه ئه‌وان ئه‌گه‌ر زال بوون به‌سه‌رتاندا و ئيوه‌يان گرت ئه‌وا له‌نيوان دوو شت دان: يان ئه‌وه‌تا به‌رد بارانتان ده‌كه‌ن، واته: به خراپ‌ترين شيوه ده‌تانكوژن به به‌رد باران كردن، يان ئه‌وه‌تا ده‌تانگيږنه‌وه بو دين و ئايى خويان، (وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا) واته: وه ئه‌گه‌ر هاوه‌شيوه و موافه‌قه‌يان بكه‌ن له‌سه‌ر دينه‌كه‌يان دواى ئه‌وه‌ي زال ده‌بن به‌سه‌رتاندا و ده‌تانگرن، ئه‌وه هه‌رگيز سه‌رفراز نابن.

جا ئەمه حالى كه‌سيكه كه هاوشيوه‌يان بكات دواى ئەوهى كه زال ده‌بن به‌سه‌ريدا، ئەى چۆن بىت ده‌رباره‌ى كه‌سيك كه له دووره‌وه هاوشيوه‌يان بكات و نامه‌يان بۆ بنيريت، هه‌روه‌ها وه‌لامى داواكاريه‌كانيان بداته‌وه به‌بى ئەوهى زال بووبن به‌سه‌ريدا و به‌بى ئەوهى زۆرى ليكرابيت، وه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا وا حيساب ده‌كه‌ن كه ئەوان له‌سه‌ر پڭه و پڭبازى راستن و پڭموويى كراون؟!

به‌لگه‌ى شانزه‌هه‌م: گوته‌ى الله تعالى: { وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ } [الحج: ١١]

واته: هه‌نديك له خه‌لكى هه‌يه ته‌نها له يه‌ك حاله‌دا په‌رستش ده‌كات (ئه‌ويش ئەو حاله‌ته‌يه كه دنيا به دلى ئەو بىت)، ئەگه‌ر تووشى خيرو خووشى بوو دلى پى خووشه، خو ئەگه‌ر تووشى تاقيكردنه‌وه‌يه‌ك هات، سوارى سه‌رى خووى ده‌بيت و هه‌لده‌گه‌رپته‌وه، ئا به‌و حاله‌ته‌ى دنيا و قيامه‌ت له ده‌ست خووى ده‌دات و زه‌ره‌رمه‌ندى هه‌ردوو لايه و هه‌ر ئەوه‌شه خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ندى پروون و ئاشكرا.

جا الله تعالى هه‌والى داوه كه هه‌نديك خه‌لك هه‌ن به‌ندايه‌تى الله ده‌كه‌ن له‌سه‌ر حه‌رف، واته: له‌سه‌ر لايه‌نيك، ئەگه‌ر هاتوو خىرى هاته پى واته: سه‌ركه‌وتن و سه‌ربه‌رزى و ته‌ندروستى و فراوانى و ئاسايش و سه‌لامه‌تى و هاوشيوه‌ى ئەم شتانه، دلى پى خووش ده‌بيت واته: جيگير ده‌بيت وه ده‌بيت: ئەمه دينيكي چاكه، جگه له خير و چاكه هيجى ديكه‌مان تيايدا نه‌ديوه!

وہ ئەگەر فیتنەيەكى توش بوو واتە: ترس و نەخۆشى و ھەژاری و ھاوشیوہی ئەم شتانە، بەسەر پرووی خۆیدا ھەلەگەرپتەوہ، واتە: ھەلەگەرپتەوہ و مورتەد دەبیتەوہ لە دینەکەى، وە دەگەرپتەوہ بۆ لای ئەھلى شىرك و ھاوہل پەيدا کەرى!

جا ئەم ئايەتە ھاوتايە لەگەل ھالى ھەلگەرپاوەكان لە دینی خويان لەم فیتنەيە^(۱)، ھاوشیوہ بە ھاوشیوہ، چونکە ئەوان پيش ئەم فیتنەيە بەندايەتى اللہ يان دەکرد لەسەر ھەرف، واتە: لەسەر لايەنىك (لايەنى خوشى)، لەو کەسانە نەبوون کە بەندايەتى اللہ دەکەن لەسەر يەقىن (دلىيائى) و خۆپراگرى، جا کاتىک ئەم فیتنەيەيان توش بوو لە دینەکەيان ھەلگەرپانەوہ، وە موافەقە و ھاوشیوہ کردنيان نیشاندا بۆ موشرىكان، ھەر وەھا ملکەچ بوون و گوپرايەليان پى بەخشين، وە لە کۆمەلى مۆسلمانان دەرچوون بەرەو کۆمەلى موشرىكان، جا ئەوان لەگەلياندا دەبن لە دواپۆژ (قيامەت) ھەر وەك چۆن لە دونياش لەگەلياندا، لە ئەنجامدا دونيا و قيامەتیشيان دۆراند، بەراستى ئەمەيە شکست و دۆرانی پروون و ئاشکرا.

ئەمە و سەرەپای ئەوہى زۆرىک لەوانیش لەناو سەلامەتى و تەندروستى دابوون، ھىچ دۆژمنىکيان بۆ نەھاتبوو، بەلکو ئەوان گومانيان بە اللہ خراپ بوو،

(۱) ئەوانیش مورتەدەکانى نەجد بوون کە فیتنەى داگیرکەرى تورکى پرووی راستەقىنەى ئاشکرا کردن ھەر وەك لە پيشتر باس کرا.

وا گومانیان برد که ناحهق و باطل سهرده که وی (یدیل)^(۱) به سهه حهق و نه هله که ی، له نه جامدا گومان بردنی خراپیان به الله له ناوی بردن، ههروهک الله تعالی فهرموویه تی: {وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ} [فصلت : ۲۳] واته: ئا نه وه بوو گومانی ناپه سهه ندتان که بووتان به رامبهه ره وه ردگار تان؛ ئیستا بوو به هووی داخزان وتیاچوونتان و به وه هویه وه چوونه ریزی زه ره مه ندانه وه.

جا تو نه ی نه وه که سهه ی که الله تعالی نیعمه تی جیگیر بوون له سهه ئیسلامی پێ به خشیوی، ئاگادار به له وهی که شتیک له گومان بجیتته دلتته وه یاخود نه وه مورته دانه به باش سهه یر بکهیت، وه گوایه موافقه و هاوشیوه کردنیان رایه کی باشه، له ترسی گیان و مال و پیروزیه کان، چونکه نه م گومانه بوو که زۆریک یه که مه کان و دوا هه مه کانی خستوته نیو شیرک و هاوه ل پهیدا که ری بو الله الله تعالی ش عوزر و بیانوی پێ نه داوون به مه، نه گهرنا زۆریک له وان حهق ده ناسن و به دله کانیان باوه رپان پییه تی، به لام له راستیدا به شیرک و هاوه لگه ری دین و به ندایه تی بو الله ده که ن، به وه هه شت بیانووه ی که الله تعالی له کیتابه کهیدا باسی کردوون یان به هه ندیکیان، به لام عوزر و بیانوی به که س نه داوه نه به وه بیانوانه و نه به هه ندیکیشیان، فهرموویه تی: {قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا

(۱) أدال یدیل إدالة: وهي الغلبة والنصر، يُقَالُ: أُدِيلَ لَنَا عَلَى أَعْدَائِنَا أَي نَصَرْنَا عَلَيْهِمْ، وَكَانَتِ الدَّوْلَةُ لَنَا، والدَّوْلَةُ: الْإِثْقَالُ مِنْ خَالِ الشَّدَّةِ إِلَى الرِّخَاءِ؛ وَمِنْهُ حَدِيثُ أَبِي سُوَيْبَانَ وَهْرِقْلٍ: نُدَالُ عَلَيْهِ وَيُدَالُ عَلَيْهِ أَي نَغْلِبُهُ مَرَّةً وَيَغْلِبُنَا أُخْرَى [لسان العرب]

وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ} [التوبة : ٢٤]

واته: ئه‌ى محمد (ﷺ) پييان بلي: ئه‌گه‌ر باوو باپيرانتان و براكانتان و هاوسه‌رانتان و عه‌شره‌ت و هۆزتان و مال و سامانيك كه به‌ده‌ستان هيناهه‌، ياخود بازرگانيه‌ك ده‌ترسن كه شان و بي بازاری پروي تيبكات و خانوبه‌ره و كۆشك و ته‌لاريك كه هه‌ز ده‌كه‌ن ليتان تيك نه‌چي‌ت و دلخوشن پي، لاتان خوشه‌ويسترو نازدارتر بيت له‌ الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و جهاد و تيكوشان له‌ پيناو رپبازى ئه‌و زاته‌دا، ده‌ ئه‌وه‌ چاوه‌روان بن، هه‌تا الله تعالى ديت به‌ فه‌رمانه‌كانيه‌وه و (تۆله‌تان لي ده‌سينيت)، الله تعالى ش هيدايه‌ت و رينمووي قه‌ومى ياخى و له‌ سنوور ده‌رچوو نادات.

به‌لگه‌ى هه‌ده‌هه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ** ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ** فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ** ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ} [محمد : ٢٥-٢٨]

واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ى پاشگه‌ز بوونه‌وه‌و به‌ره‌و دوا گه‌رانه‌وه‌، دواى ئه‌وه‌ى رپگه‌ى هيدايه‌ت و ئيمانيان بو ده‌رکه‌وتبوو، ئه‌وانه‌ شه‌يتان به‌فيل و ته‌له‌كه‌ ته‌مادارى کرد بوون، به‌هيوای ته‌مه‌ن دريژى و خوشگوزه‌رانيش فريوى ده‌بوون ** ئه‌و زال بوونى شه‌يتانه به‌هوى ئه‌وه‌وه‌بوو كه به‌راستی دوو‌پرووه‌كان ده‌يانوت

به‌وانه‌ي كه‌داخ له‌دڵ بوون به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ي الله دايبه‌زاندوو كه‌ قورئانه: ئيمه
له‌مه‌ودوا له‌هه‌نديك هه‌لويستدا به‌قسه‌تان ده‌كه‌ين، الله ش خوي چاك
ئاگاداره‌ له‌و نه‌يني و پيلانانه‌ي كه‌ده‌يشارنه‌وه ** ئاخو حاليان چۆن بێت
كه‌فرشته‌كان له‌كاتي گيان كي‌شانيندا به‌ده‌م و چاوو به‌ره‌و پشتياندا ده‌مالن **
ئه‌و سوكايه‌تي سه‌ره‌مه‌رگه‌ بۆيه به‌سه‌رياندا ديت، چونكه‌ ئه‌وانه‌ شويني ئه‌و
شتانه‌ كه‌وتبوون كه‌ قين و خه‌شمى الله ده‌بزويني‌ت، ئه‌وانه‌ بي‌زار بوون له
ره‌زامه‌ندي الله، خوايش كاروكرده‌وياني پوچ و بى‌ ئاكام كرد.

جا الله تعالى باسى ئه‌وانه‌ي كردوو كه‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌ دينه‌كه‌يان و به‌ره‌و
دوا گه‌رانه‌وه‌، كه‌ ئه‌وان دواى ئه‌وه‌ي پڭه‌ي راست و هيدايه‌ت و پڭمووي پروون
بوويه‌وه‌ بۆيان ئه‌جا هه‌لگه‌رانه‌وه‌ به‌ عيلم و زانسته‌وه‌، بۆيه‌ش عيلم و زانستيان
به‌ حه‌ق سودى پى نه‌گه‌ياندن له‌گه‌ل پدده و هه‌لگه‌رانه‌وه‌، شه‌يتانيش
له‌خۆبايى كردن به‌ جوانكردنى ئه‌و شته و رازاندنه‌وه‌ي ئه‌و پدده و
هه‌لگه‌رانه‌وه‌يه‌ي كه‌ ئه‌نجاميان داوه‌.

حالى مورته‌د و هه‌لگه‌راوه‌كانيش له‌م فيتنه‌يه‌ هاوشيوه‌يه‌، شه‌يتان له‌خۆبايى
كردن و وا خه‌يالى بۆ كردن كه‌ ئه‌و ترسه‌ي تيايدان ده‌بيته‌ عوزر و بيانوو بۆيان
له‌م پدده و هه‌لگه‌رانه‌وه‌يه‌، وه‌ ئه‌وان به‌هۆي زانيني حه‌ق و خۆشويستنى و
شاهي‌دى پى داني ئه‌و شتانه‌ زيانيان پى ناگه‌يه‌ني‌ت كه‌ ئه‌نجاميان داوه‌،
له‌بيري‌شان چوو كه‌ له‌ناو موشريكاندا خه‌لك هه‌ن حه‌ق ده‌ناسن و
خۆشانده‌وي‌ت و شاهي‌دى پى ده‌ده‌ن، به‌لام واز له‌ شوينكه‌وتن و كرده‌وه‌ پى

كردنى ده‌هيئن به‌هۆى خۆشه‌ويستى دونيا، وه‌ له‌ ترسى گيان و مال و خواردن و پله‌و پايه‌كان.

ئينجا الله تعالى فەرموويه‌تى: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ}، جا الله تعالى هه‌واي داوه‌ كه‌ نه‌و رپدده‌ و هه‌لگه‌رانه‌وه‌يه‌ى توشيان بووه‌ و رازاندنه‌وه‌ و جوانكردنى شه‌يتان و خه‌يال بۆ كردنيان هۆكاره‌كه‌ى نه‌وه‌ گوته‌يه‌ بووه‌ كه‌ به‌وانه‌يان وتوو هه‌وانه‌ى رقيان له‌وه‌يه‌ كه‌ الله تعالى دايبه‌زاندوو: (سنطيعكم في بعض الأمر) واته‌: له‌ هه‌ندى له‌ كاروباره‌كاندا گوپرايه‌ليتان ده‌كه‌ين.

جا نه‌گه‌ر كه‌سيك كافر بي‌ت كه‌ په‌يمان به‌ موشريكان بدات نه‌وانه‌ى رقيان له‌وه‌يه‌ كه‌ الله دايبه‌زاندوو به‌وه‌ى كه‌ له‌ هه‌ندى كاروبار گوپرايه‌ليان بكات، نه‌گه‌رجى نه‌و شته‌س نه‌نجام نه‌دات كه‌ په‌يماني پى داوه‌، نه‌ى چۆن بي‌ت كه‌سيك نه‌گه‌ر موافقه‌ و هاوشيوه‌ى موشريكان بكات نه‌وانه‌ى كه‌ رقيان له‌و په‌يامه‌يه‌ كه‌ الله دايبه‌زاندوو له‌ فهرمان كردن به‌ په‌رستنى به‌ ته‌ن‌ها و به‌بى هاوه‌ل و وازه‌ينان له‌ په‌رستن و عيباده‌تى غه‌يرى خۆى له‌ هاوبه‌ش (شه‌ريك) و طاغوته‌كان و مردوو‌ه‌كان، هه‌روه‌ها وا نيشانى بدات كه‌ نه‌وان له‌سه‌ر رپگه‌ى راستن، وه‌ نه‌ه‌لى ته‌وحيد هه‌له‌يان كردوو له‌ شه‌ر كردن له‌ دزيان، وه‌ راستى و حه‌ق بريتيه‌ له‌ ئاشته‌وايى له‌گه‌ليان و چوونه‌ نيو دينه‌ باتل و پوچه‌له‌كه‌يان؟! جا نه‌وانه‌ نه‌ولاترن به‌ رپدده‌ و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ له‌وانه‌ى كه‌ په‌يمانيان به‌ موشريكان داوه‌ كه‌ گوپرايه‌ليان بكه‌ن له‌ هه‌ندى كاروباردا.

ئىنجا الله تعالى هه‌والى داوه ده‌بارهى حاله ترسناك و سامناكه كه يان له‌كاتى مه‌رگ، ئىنجا فه‌رموويه‌تى: (ذلك) واته: ئه‌و شته ترسناك و مه‌ترسيداوه‌ى له‌كاتى مه‌رگ، {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ}.

واته: ئه‌و سووكايه‌تى سه‌ره‌مه‌رگه بۆيه به‌سه‌رياندا دىت، چونكه ئه‌وانه شوينى ئه‌و شتانه كه‌وتبوون كه قين و خه‌شمى الله ده‌بزوئينىت، ئه‌وانه بىزار بوون له‌ره‌زامه‌ندى الله، خوايش كاروكرده‌ويانى پوچ و بى ئاكام كرد.

موسلمانيش گومانى نيه له‌وه‌ى كه شوينكه‌وتنى موشريكان و چوونه‌ريزيان، هه‌روه‌ها شايه‌تى دان به‌وه‌ى كه ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌قن، هه‌روه‌ها يارمه‌تيدانيان له‌سه‌ر نه‌مانى ته‌وحيد و ئه‌هله‌كه‌ى، هه‌روه‌ها پشتيوانى كردنى گومه‌ز و شوينه‌كانى به‌دره‌وشتى و نىربازى: بريتيه له‌شوينكه‌وتنى ئه‌و شتانه‌ى كه الله توپه ده‌كه‌ن و رق بوونه‌وه‌يه له‌ره‌زامه‌نديه‌كه‌ى، ئه‌گه‌رچى لافى ئه‌وه‌ش لى بده‌ن كه ئه‌مه به‌هۆى ترسه‌وه‌يه، چونكه الله تعالى عوزر و بيانوى له‌ئه‌هلى ريده‌ و هه‌لگه‌رانه‌وه قبول نه‌كردوه به‌ترسانيان له‌موشريكان، به‌لكو نه‌ه‌ى كردوه له‌وه‌ى لىيان بترسن.

جا ئه‌مه له‌كوى و قسه‌ى ئه‌و كه‌سه له‌كوى كه ده‌لييت: هيچ شتايك له‌لايه‌ن ئيمه‌وه‌رووينه‌داوه و ئيمه له‌سه‌ر دينه‌كه‌ى خومانين؟!

به‌لگه‌ى هه‌ژده‌يه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ} [الحشر: ١١]

واته: ئايا سه‌رنجت نه‌داوه له‌وانه‌ى كه دوو‌روو بوون و به‌برا بيباوهره‌كانيان له‌ خاوه‌ن كتيب ده‌لڤن: ئه‌گه‌ر ئيوه ده‌ربكرپن ئيمه‌ش له‌گه‌لتاندا ده‌رده‌چين، هه‌رگيز دژى ئيوه به‌قسه‌ى كه‌س ناكه‌ين، خو ئه‌گه‌ر جه‌نگتان دژ بكرپت ئيمه‌ پشتيوانيتان لى ده‌كه‌ين، به‌مه‌رجي‌ك؛ الله خوى شايه‌ته كه ئه‌وانه بيبگومان درۆزن.

جا الله تعالى برايه‌تى برپار داوه و به‌ستوويه‌تیه‌وه له‌نيوان دوو پرووه‌كان و كافران، هه‌روه‌ها هه‌والى داوه كه ئه‌وان له نه‌ينيدا پييان ده‌لڤن: (ئه‌گه‌ر ئيوه ده‌رچوون ئيمه‌ش له‌گه‌لتاندا ده‌رده‌چين) واته: ئه‌گه‌ر محمد ﷺ زال بوو به‌سه‌رتانا و ئيوه‌ى ده‌ركرد له ولا‌ته‌كه‌تان ئه‌وه ئيمه‌ش له‌گه‌لتاندا ده‌رده‌چين (وه گوپرايه‌لى كه‌سيش ناكه‌ين له دژى ئيوه) واته: ده‌رباره‌ى ئيوه گوى له هيج كه‌سيك ناگري‌ن و گوپرايه‌لى بو كه‌س ناكه‌ين له دژى ئيوه، (وه ئه‌گه‌ر جه‌نگتان له دژ بكرپت ئيمه‌ پشتيوانيتان لى ده‌كه‌ين) واته: ئه‌گه‌ر محمد ﷺ دژتان بجه‌نگيت ئه‌وه پشتيوانيتان ده‌كه‌ين و له‌گه‌لتان ده‌بين، ئينجا الله تعالى شايه‌تى داوه كه (ئه‌وان درۆزن) له‌م گوته‌يه‌دا.

جا ئه‌گه‌ر په‌يمان دان به موشرىكان له نه‌ينيدا كه بچن له‌گه‌ليان، هه‌روه‌ها پشتيوانى كردنيان و ده‌رچوون له‌گه‌ليان ئه‌گه‌ر ده‌ر کران برپى بپت له دوو پرووى (نيفاق) و كوفر ئه‌گه‌رجى درۆش بكات له‌و شته، ئه‌ى چۆن بى كه‌سيك كه ئه‌م شته به ئاشكرا ده‌ربخات و راستگۆش بپت تيايدا، وه به‌ره‌و پرويان بپوات و بچپته نپو گوپرايه‌لى كردنيان و بانگه‌وازيشى بو بكات وه پشتيوانيان بكات و

شوئنیان بکه ویت و بچیته ریزی ئه وان، ههروه ها یارمه تیشیان بدات به مال و سامان وه به راو بوچوون؟!

ئهمه و سه ره رای ئه وهی که دوو پرووه کان ئهم شته یان نه کردووه ته نها له ترسی توش بوون نه ییت به سه ختی و کاره ساته کان، ههروه ک الله تعالی فه رموویه تی: {فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ} [المائدة : ۵۲] واته: به پروونی ده بیی ئه وان ه ی دلیان نه خو شه و (ئیمان لاوازن) به په له ده چن بو لایان (به زمانی حال) ده لێن: ده ترسین به لایه کمان تووش ییت یان کاره ساتی کمان به سه ر ییت..

جا حالی زۆری کیش له و مورته دانه هه مان شیوه یه له م فیتنه یه دا، چونکه عوزر و بیانووی زۆری ک له وان ئهمه بوو، ئه و بیانووه یه که الله تعالی باسی کردووه ده رباره ی ئه و که سانه ی نه خو شی له دلیاندا هه یه، الله تعالی ش ئهم بیانووه ی لی قبول نه کردوون، فه رموویه تی ﷺ: {فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ} * وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ} [المائدة : ۵۲-۵۳] واته: جا دوور نیه و له وان ه یه به م نزیکانه الله تعالی سه رکه وتن به خشی ت (به ئیمانداران) یاخود به شیوه یه کی یه که سه ری به موعجیزه یه که له لایه ن خو یه وه (سه رکه وتن یان پێبه خشی ت) ئه و کاته باوه رلاوازن په شیمان ده بنه وه له سه ر ئه و نه یی و خه ته ره و خه یاله ی له دل و ده روونیاندا شارد بو یانه وه ** ئه وسا ئه وان ه ی ئیمان یان هی ناوه (له ناو خو یاندا به سه رسامیه وه) ده لێن: ئایا ئه و دوو پرووانه ئه وان ه ن که سویندیان به الله

ده‌خوارد و جه‌ختيان له‌سه‌ر ده‌کرد كه گوايه به‌راستى له‌گه‌لتانداين؟! كه‌چى
كاره‌كانيان پووچه‌ل بووه‌وه‌و خه‌ساره‌تمه‌ند و زه‌ره‌رمه‌ند و مايه‌ پووچ بوون.

ئينجا الله تعالى فەرموویەتی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ}
[المائدة : ٥٤] واتە: ئەى ئەوانەى باوە‌رتان هێناوه، هەر كه‌س له ئێوه له ئاين و
به‌نامه‌كه‌ى وه‌رگه‌رپێت و پاشگه‌ز ببيته‌وه، ئەوه (هەر خۆى زه‌ره‌ر ده‌كات) ئەوه له
ئاينده‌دا الله كه‌سانێك ده‌هينێته كايه‌وه (ئەوه‌نده‌ رپێك و پێك و باوه‌ر
دامه‌زراون) په‌روه‌ردگارى مه‌زن خوشى ده‌وين، ئەوانيش ئەويان خوش ده‌ويت،
هه‌روه‌ها ملكه‌چ و فه‌رمانبه‌ردارو به‌سۆزن بۆ ئيمانداران و سه‌ربلندو نه‌خۆرو
ده‌روون به‌رزن به‌سه‌ر بى باوه‌راند.

جا الله تعالى هه‌واڵى داوه كه هەر ده‌بی‌ت له‌گه‌ل بوونی مورته‌د و
هه‌لگه‌راوه‌كان، خوشه‌ويست و موجه‌يدان (تيكۆشه‌ران)يش هه‌بن، هه‌روه‌ها
وه‌سفى كردوون به ملكه‌چى و خۆبه‌كه‌مزانى به‌رامبه‌ر ئيمانداران، هه‌روه‌ها
سه‌ربه‌رزى و توند و تيزى و دل‌ه‌رقى به‌رامبه‌ر كافران، به‌پيچه‌وانه‌ى ئەو كه‌سه‌ى
كه خۆبه‌كه‌مزانى و ملكه‌چى و نه‌رم و نيانى بۆ گومه‌ز په‌رسته‌كان و ئەهلى
به‌د‌ره‌وشتى و نيربازيه، هه‌روه‌ها سه‌ربه‌رزى و تو‌ره‌يى و توند و تيزيه‌كه‌ى
به‌رامبه‌ر ئەهلى ته‌وحيد و ئيخلاص (نييه‌تپاكى)يه، بۆيه ئەمه به‌سه كه ببيته
به‌لگه له‌سه‌ر كافر بوونی ئەو كه‌سه‌ى كه موافقه‌ و هاوشيوه‌يان بكات،
ئه‌گه‌رچى لافى ئەوه‌ش لى بدات كه ترساوه، چونكه به‌راستى الله تعالى فەرموویەتی:
{وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ}، واتە: گوى ناده‌ن به‌و كه‌سه‌ى كه لۆمه‌يان ده‌كات و

ئازاريان ده‌دات له‌سه‌ر دينه‌كه‌يان، به‌لكو به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر دينه‌كه‌يان و له‌سه‌رى ده‌رۆن و جيهاد و تيكۆشاني تيدا ده‌كه‌ن، به‌بى ئه‌وه‌ى ئاوړ بدنه‌وه به‌لاى لۆمه‌ى يه‌كېك له‌ دروستكراوان، وه نه به‌لاى توپه‌ى و نه به‌لاى رازى بوونه‌كه‌ى، به‌لكو هه‌ولدان و ئامانجى داواكراويان رازى بوونى گه‌وره و په‌رستراوه‌كه‌يانه، هه‌روه‌ها راكردن له‌ توپه‌يه‌كه‌ى؛ ئه‌مه‌ش به‌ پيچه‌وانه‌ى ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌ هه‌ول و ئامانجه داواكراوه‌كه‌ى بريتى بىت له‌: رازى بوونى به‌نده‌كاني گومه‌ز و ئه‌هلى به‌دره‌وشتي و نيربازي، هه‌روه‌ها داوا كردنيان و راكردن له‌و شته‌ى كه‌ توپه‌يان ده‌كات، كه‌ ئه‌مه‌ش ئه‌وپه‌رى گومرايى و نه‌مانى پشت و په‌نايه.

ئينجا الله تعالى ده‌فه‌رمووي‌ت: {ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ} [المائدة : ٥٤] واته: ئه‌مه‌ش فه‌زل و به‌خششى الله يه، ده‌يبه‌خشيت به هه‌ر كه‌سيك كه‌ بيه‌ويت، وه الله ﷻ فراوانگير و زانايه.

جا الله تعالى هه‌والى داوه‌كه: ئه‌م خي‌ر و ب‌يره‌گه‌وره‌يه، وه ئه‌م سيفه‌ته‌چاك و سوپاسكراوانه، بۆ ئه‌هلى ئيمان و باوه‌ر ئه‌وانه‌ى كه‌ جيگيرن له‌سه‌ر دينه‌كه‌يان له‌كاتى روودانى فیتنه، ئه‌مه به هه‌ول و تواناي خويان نيه، به‌لكو ئه‌مه فه‌زل و به‌خششى الله يه، ده‌يبه‌خشيت به هه‌ر كه‌سيك كه‌ بيه‌ويت، هه‌روه‌ك الله تعالى فه‌رمويه‌تى: {يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ} [البقرة : ١٠٥]

واته: ئه‌و په‌روه‌ردگاره ره‌حمه‌ت و ميه‌ره‌باني خوى تايبه‌ت ده‌كات بۆ هه‌ر كه‌سيك بيه‌ويت و (شايسته بىت) وه الله خاوه‌نى ر‌يزو به‌خشش و فه‌زلى زۆر گه‌وره و بى ئه‌ندازه‌يه.

ئىنجا الله تعالى فەرموويه‌تى: {إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ} [المائدة : ۵۵]

واته: به‌راستى ته‌ن‌ها خۆشه‌ويست و پشتيوانى ئىوه، هەر الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و ئه‌وانه‌ن باوه‌ريان هيناهه، كه نوپزه‌كانيان به‌چاكى ئه‌نجام ده‌ده‌ن و زه‌كات له مال و سامانيان ده‌رده‌كه‌ن و هه‌ميشه‌ ديارده‌ى كړنوش و ملكه‌چيان بۆ په‌روه‌ردگار پيوه‌دياره.

الله تعالى هه‌والئىكى داوه به‌ماناي ئه‌مر و فەرمان، به‌دۆستايه‌تى كردنى الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و ئيمانداران، هەر نه‌هى كردن له‌خۆ ده‌گري‌ت له‌دۆستايه‌تى كردنى دوژمنانى الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و ئيمانداران، ئه‌وه‌ش شاراهه‌ نيه‌ كه ئايا كام حيزب و ده‌سته‌ نزيكتره‌ له‌ الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى هه‌روه‌ها به‌پاكردنى نوپز و زه‌كاتدان: ئايا ئه‌هلى گومه‌ز و به‌دره‌وشتى و ني‌ربازى و مه‌شروب(مه‌ى) و خراپه‌كان، يان ئه‌هلى ئىخلاص(نييه‌تپاكى) و به‌پاكردنى نوپز و زه‌كاتدان؟!

جا ئه‌وه‌ كه‌سه‌ى دۆستايه‌تى پيچه‌وانه‌كانيان ده‌كات ئه‌وه‌ ويلايه‌ت و دۆستايه‌تى له‌ جيگه‌يه‌كى تر داناوه‌ جگه‌ له‌ جيگه‌ى خۆى، ويلايه‌ت و دۆستايه‌تى الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و ئيمانداران و نوپزكه‌ر و زه‌كاتده‌راني گۆريوه‌ به‌ ويلايه‌ت و دۆستايه‌تى ئه‌هلى شيرك(هاوه‌ل په‌يداكه‌رى) و بت و گومه‌ز په‌رسته‌كان.

ئىنجا الله تعالى هه‌والئى داوه‌ كه‌ سه‌ركه‌وتن بۆ حيزب و ده‌سته‌كه‌ى خۆى و ئه‌وانه‌شه‌ كه‌ دۆستايه‌تيان ده‌كه‌ن، فەرموويه‌تى: {وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ} [المائدة : ۵۶]

واته: جا ئه‌وه‌ى كه الله و پيغه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ى بروايان هيئاوه به پشتيوان و خوشه‌ويستى خو‌ى قه‌بو‌ل بكات، ئه‌وه با دُنيا بِيَت كه هه‌ر كۆمه‌ل و ده‌سته‌و تاقى الله، زال و سه‌ركه‌وتوون.

به‌لگه‌ى نۆزده‌هه‌م: گوته‌ى الله تعالى : {لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ} [المجادلة: ٢٢]

واته: كه‌سانىكت ده‌ست ناكه‌وي‌ت باوه‌ر به‌يئن به الله و به رۆژى دوايى،
له‌كاتيكتدا كه‌سانىكيان خوش بو‌يت كه دژايه‌تى الله و پيغه‌مبه‌ره‌كه‌يان كردي‌ت،
ئه‌كه‌رچى ئه‌و دوژمنانه باوو باپيريان بن يان نه‌وه‌يان بن يان برايان بن يان
عه‌شيره‌تيان بن.

الله تعالى هه‌وا‌لى داوه كه تو كه‌سي‌ك نادۆزيت‌ه‌وه باوه‌رى به الله و به رۆژى
دوايى هه‌بي‌ت له هه‌مان كاتدا كه‌سي‌كى خوشبو‌يت كه دوژمنايه‌تى الله و
پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى بكات، ئه‌كه‌رچى نزيكترين كه‌سيش بِيَت لِييه‌وه، وه ئه‌مه‌ش
پيچه‌وانه‌ى ئيمانه و دژيه‌تى، ئه‌م شته و ئيمان به يه‌كه‌وه كۆنابنه‌وه ته‌نها وه‌كو
كۆبوونه‌وه‌ى ئاو و ئاگر نه‌بي‌ت.

الله تعالى له جيگه‌يه‌كى تر فه‌رموويه‌تى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ} [التوبة: ٢٣]

واتە: ئەى ئەو كەسانەى باوەرتان ھېناو، باو و باپىران و براكانتان مەكەنە
پشتىوان و خۆشەويستى خۆتان، ئەگەر ئەوان بى باوەرپان خۆش ويست و
ھەلىيانىزارد بەسەر ئيمان و باوەردا، ھەركەس لە ئىو پىشت بەوان بىستىت و
خۆشى بوين، ئائەوانە ھەر ستەمكارن.

جا لەم دوو ئايەتەدا پروونكىردنەوھى ئاشكرا ھەيە كە عوزر و بيانوو بۆ ھىچ
كەسك نىە لە موافەقە و ھاوشىوھى كردن لەسەر كوفر بەھوى ترسان لە مال و
سامان و باوان و نەوھكان(مندالەكان) و برا و ھاوسەرەكان و ھۆز و
عەشیرەتەكان و ھاوشىوھى ئەمانەش كە زۆرىك لە خەلكى عوزر و بيانويان پى
دەھىنەوھ.

جا ئەگەر مۆلەت و روخسەت نەدرايىت بە ھىچ كەسك لە دۆستايەتى
كردنيان و كردنيان بە خۆشەويستى خويان لە ترسى ئەوان يان لەپىناو رازى
بوونيان، ئەى چۆن بىت كەسك كە كافرە دوورەكان بكات بە دۆست و
خۆشەويستى خوى، ھەرودھا رازى بوون و موافەقە دەرېخات بويان لەسەر
دينەكەيان، لە ترسى ھەندىك لەم شتانە و خۆشويستنيان؟!

ئەوھى جىي سەر سورمانىشە ئەوھىە كە ئەو شتانە بە چاك دەزانن، وھ
خەللى دەكەن، جا لەگەل رېددە و ھەلگەپانەوھ خەللكردنى خەپامىشيان كۆ
كردەوھ.

به‌لگه‌ى بيسته‌هه‌م: گوته‌ى الله تعالى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ} واته: ئه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى باوه‌رتان هيناهه‌ دوژمنانى من و دوژمنانى خوټان مه‌كه‌نه‌ دۆستى گيانى به‌گيانى، له‌كاتيكداه‌ خوشه‌ويستى و سۆزى خوټانيان بو‌ ده‌رده‌برن، تاكو گوته‌كه‌ى: {وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ} واته: جا هه‌ر كه‌س له‌ ئيوه‌ كارى وابكات ئه‌وه‌ به‌راستى رېبازى راستى ون كرده‌وه‌، واته: له‌ رېگه‌ى راست لايداوه‌.

جا الله تعالى هه‌وايى داوه‌ كه‌ هه‌ركه‌سيك دوژمنانى الله بكات به‌ دۆست و هاوه‌يى خوئى، ئه‌گه‌رچى هاوپرئ و نزيكيش بن، ئه‌وه‌ رېگه‌ى راستى ون كرده‌وه‌، واته: له‌ رېگه‌ى راست لايداوه‌، وه‌ لئى ده‌رچووه‌ به‌ره‌و گومرايى، جا ئه‌مه‌ له‌ كوئ و قسه‌ى ئه‌و كه‌سه‌ له‌ كوئ كه‌ لافى ئه‌وه‌ لئى ده‌دات گوايه‌ له‌سه‌ر رېگه‌ى راسته‌، وه‌ لئى ده‌رنه‌چووه‌؟! به‌راستى ئه‌مه‌ به‌ درؤ دانانى الله گوته‌ى الله يه‌، هه‌ركه‌سيكيش گوته‌ى الله به‌ درؤ بزانيټ ئه‌وه‌ كافره‌، هه‌روه‌ها به‌ هه‌لاټ زانينى ئه‌و شته‌يه‌ كه‌ الله هه‌رامى كرده‌وه‌ له‌ دۆستايه‌تى كردنى كافران، هه‌ركه‌سيكيش هه‌راميك به‌ هه‌لاټ بزانيټ ئه‌وه‌ كافره‌.

ئينجا الله تعالى گوماني ئه‌و كه‌سانه‌ى باس كرده‌وه‌ كه‌ عوزر و بيانوو به‌ ره‌حم(خزمايه‌تى) و نه‌وه‌ و رۆله‌كان ديننه‌وه‌، فه‌رموويه‌تى: {لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} [الممتحنة: ٣]

واته: خزمان و رۆله‌كانتان هه‌رگيز فرياتان ناكه‌ون، چونكه‌ له‌ رۆژى قيامه‌تدا له‌ يه‌كتان جياده‌كاته‌وه‌، به‌راستى الله بينايه‌ به‌و كارو كرده‌وه‌ى كه‌ ده‌يكه‌ن.

جا الله تعالى عوزر و بيانوى وهرنه‌گرتوو له‌و كه‌سه‌ى كه بيانو به خزمه‌كان و رۆله‌كانى خوى دينيته‌وه هه‌روه‌ها ترسان(له توش بوونيان به ناخوشى) و سه‌ختى و نارپه‌حه‌تى جيا بوونه‌وه لايان، به‌لكو هه‌وايى داوه كه له رۆژى قيامه‌تا سود ناگه‌يه‌نن و هيچ قازانجيك ناگه‌يه‌نن بو گپراڻه‌وه‌ى سزا و عه‌زابى الله، هه‌روه‌ك الله تعالى له ئايه‌تيكى تر فهرموويه‌تى: {فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ} [المؤمنون: ١٠]

واته: جا كاتيک فوو ده‌كريت به -صور- دا ئه‌وه هيچ په‌يوه‌نديه‌كى خزمایه‌تى له‌و رۆژه‌دا نى يه‌و كه‌س له كه‌س ناپرسيته‌وه.

به‌لگه‌ى بيست و يه‌كه‌م: له سوننه‌ت(فه‌رمووده)دا ئه‌و فه‌رمووده‌يه‌ى كه ئه‌بو داود و جگه له‌ويش رپوايه‌تيان كردوو له سومره‌ى كورپى جوندوب رضي الله عنه له پيغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ فه‌رموويه‌تى: ((مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ مَعَهُ فَهُوَ مِثْلُهُ)) واته: هه‌ركه‌س كووبيته‌وه له‌گه‌ل موشريكيك(هاوه‌ل په‌يداكه‌ريك) و نيشته‌جى بييت له‌گه‌ليدا ئه‌وه وه‌كو ئه‌و وايه موشريكه وايه.

جا پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م فه‌رمووده‌يه‌دا واى داناوه كه هه‌ركه‌سيك كووبيته‌وه له‌گه‌ل موشريكان، واته: تيكه‌لاويان بييت و كووبيته‌وه له‌گه‌لياندا و نيشته‌جى بييت له‌گه‌ليان، ئه‌وا وه‌كو ئه‌وانه، ئه‌ى چۆن بييت ده‌رباره‌ى كه‌سيك كه موافقه‌ و هاوشيوه كردن ئاشكرا بكات بۆيان له‌سه‌ر دينه‌كه‌يان، وه دالده‌يان بدات و پشتيوانيان بكات؟!

ئه‌گه‌ر گوتيان: ده‌ترسين! پييان ده‌گوتريت: درۆتان كرد، هه‌روه‌ها ترسان نابيته‌ عوزر و بيانوو، هه‌روه‌ك الله تعالى فه‌رموويه‌تى: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ} [العنكبوت: ١٠]

واته: هه‌نديك له‌ خه‌لكى هه‌ن كه‌ ده‌ليين: باوه‌رمان به‌ الله هه‌ناوه، جا كاتيک يه‌كيك له‌وانه له‌ به‌ر الله و له‌ پييانوى الله تووشى ئازار و ناخوشى كرا، واده‌زانيت سزاو ئه‌شكه‌نجه‌ى خه‌لكى وه‌ك سزاى الله وايه.

جا الله تبارك و تعالى بيانوى نه‌داوه به‌ كه‌سيك كه‌ له‌ دينه‌كه‌ى پاشگه‌ز ده‌بيته‌وه له‌ كاتى ئازار و ترسان، ئه‌ى چۆن بيت كه‌سيك كه‌ هه‌چ ئازار و ترسيك تووشى نه‌ها‌توو، به‌لكو به‌ره‌و باطل (ناحه‌ق) رۆيشه‌ت به‌ خۆشه‌ويستى بۆى وه‌ ترسان له‌ سه‌ختى و كاره‌ساته‌كان؟!

به‌لگه‌كانيش له‌سه‌ر ئه‌مه‌ زۆرن، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ بۆ كه‌سيك كه‌ الله تعالى بيه‌ويت هيدايه‌تى بدات، به‌لام كه‌سيك كه‌ الله تعالى بيه‌ويت تووشى فیتنه‌ى بكات و گومراى بكات، ئه‌وه هه‌روه‌ك الله تعالى فه‌رموويه‌تى: {إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ} ** وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ} [يونس: ٩٦-٩٧]

واته: به‌پراستى ئه‌وانه‌ى كه‌ وه‌ك فيرعه‌ون و دارو ده‌سته‌ى سته‌مكارو تاوانبارو گونا‌هكارن، بپاردا‌ده‌ى په‌روه‌ردگارت له‌سه‌ريان چه‌سپا، ئه‌وانه: باوه‌ر نا‌هيئن ** ئه‌گه‌ر چى هه‌رچى به‌لگه‌و موعجيزه هه‌يه بۆيان پيش بيت، ئه‌وانه هه‌ر باوه‌ر نا‌هيئن هه‌تا سزاى به‌ئيش و ئازار ده‌بينن.

لە پەرۋەدگارى خاۋەن مەنەت و شۆكۈمەند داۋاكارىن كە بە مۇسلمانى
بىمانزىيىت، ۋە بە مۇسلمانىش بىمانزىيىت، ۋە بىمانگەيەنىت بە پىياۋچاكان، بى
ئەۋەى سەر شۆر بىن و توشى فېتنە بوۋىن، بە رەھمەتى خۇى، كە ئەۋىش
بە راستى بە رەھمەتىنى رەھمكار و مېرەبانەكانە.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

قەسەكانى شېخ سەلىمان تەۋاۋ بوۋىن رەھمەتەللىھۇ (۱)

(۱) لېرەدا ھەندىك راستى ھەيە كە پېۋىستە باسى بىكرىت، كە زۆر كەمن ئەۋ كەسانەى دركىيان
بەم راستىيانە كىرەۋە و پېى ئاگادارن، ئەۋىش ئەۋەيە كە ئەۋ ھالەى ئىستا لە جىھاندا و بە تايەت
لەناۋ ئوممەتى ئىسلامدا بوۋىنى ھەيە، ھەرگىز مېژوو بەخۇيەۋە نەيىنىۋە لە بەكىگىراۋى بۆ
جوۋلەكە و گاور و مۇشرىكەكان ھەرۋەھا نەمانى ھۆكى شەرىعەت لەناۋماندا و دەسەلاتدار بوۋىنى
كۆمەلە طاغوتىك بەسەر ۋلاتەكانماندا، لە ئەنجامدا ئوممەت كەۋتۆتە نېۋ جۆرەھا كوفر و
ھەلگەرانەۋە و گومپايى و سەرلىشىۋاۋى، ۋە لېمان شاراۋە نېە كە چۆن دۆستايەتى ئاشكرايان ھەيە
لەگەل ۋلاتانى كوفر ۋە چۆن خەلىكشىيان توشى جۆرەھا كوفر و گومپايى كىرەۋە بە چەك
ھەلگەرتىيان بۆ طاغوتان و يارمەتى ۋەرگەرتن لېيان و پىشت بەستىن پېيان و ھۆكۈم كىرەن بە بەرنامە و
ياساكانىيان، كە بە راستى ئەۋ سەردەمەى شېخ سەلىمان باسى كىرەۋە ناگاتە نېۋەى ئەۋ ھالەى كە لەم
سەردەمەدا ھەيە، جا ئايا سەردەمى ئەۋ خەلگە ھالىيان ئاۋا بوۋىت گەر ئىستا زىندوۋ بوۋايە جى
دەگوت!، كە ئەمەش بابەتىكە بە ئاشكرا ديارە لېمانەۋە ۋە ھالى تەۋاۋى طاغوت و سەرباز و چەك
ھەلگەرتىيان و ئەۋانەشە كە لەگەللىاندان بە راۋ بۆچوۋن.. پەنا بە اللە دەگرىن. [ۋەرگىر]

مَشْرِحُ مُحَمَّدٍ ﷺ

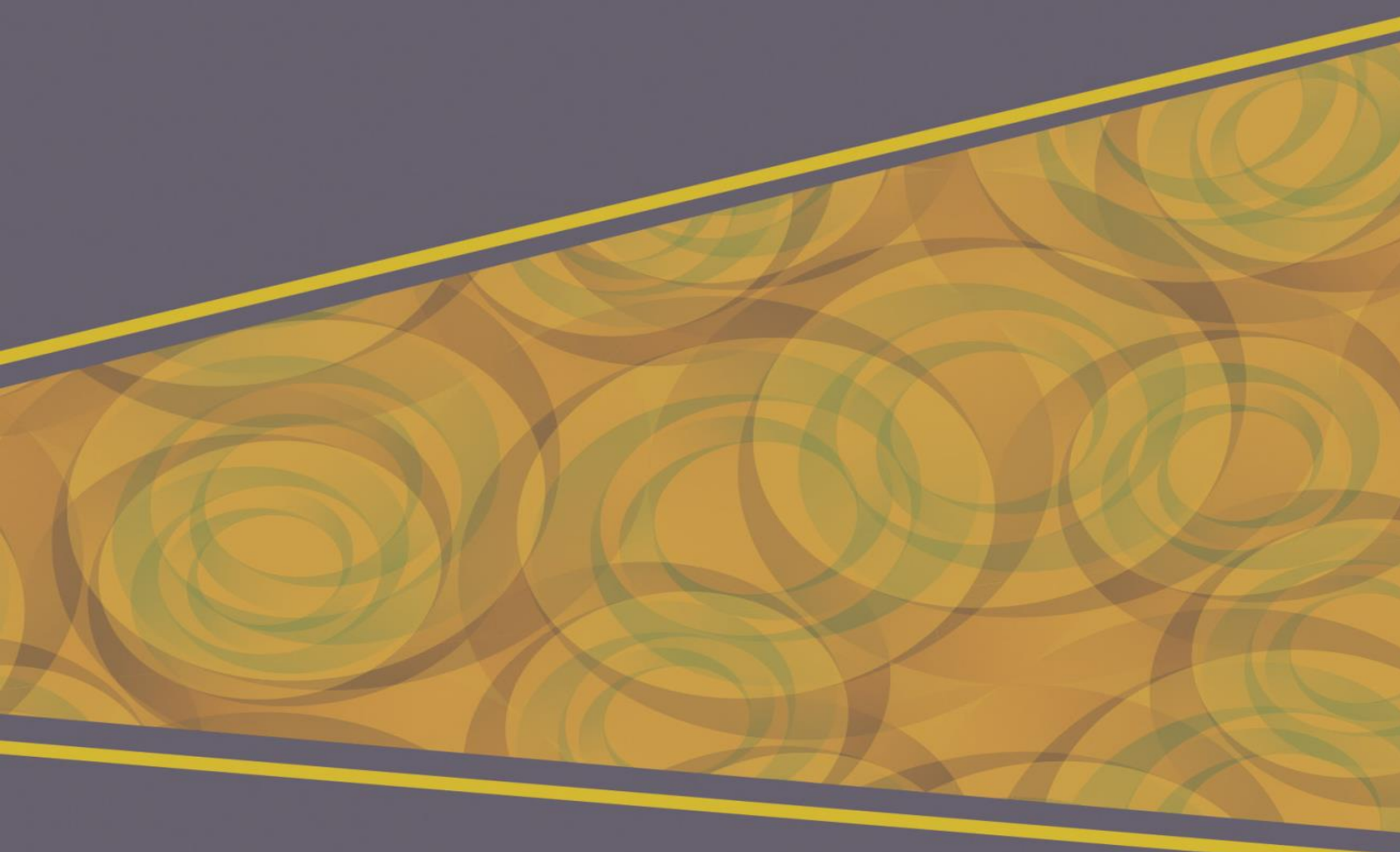

الدولة الإسلامية

كتاب يهدي، وسيف ينصر

چاپخانه کانی دهوله تی ئیسلامی

ذوالحجّة ۱۴۳۶ھ

له چاپخانه کانی دهولته تی ئیسلامی چاپکراوه
ذوالحجّة ۱۴۳۶ هـ